

LES
PAPYRUS DE GENÈVE

TRANSCRITS ET PUBLIÉS

PAR

JULES NICOLE

Professeur à la Faculté des Lettres de Genève.

PREMIER VOLUME

PAPYRUS GRECS

ACTES ET LETTRES

DEUXIÈME FASCICULE

GENÈVE
HENRY KÜNDIG, EDITEUR
LIBRAIRE DE L'INSTITUT NATIONAL
11, Corratérie, 11

—
1900

Bibliothèque Maison de l'Orient

148680

AVANT-PROPOS

Diverses circonstances, dont le détail n'intéresserait personne, ont interrompu très longtemps la publication des Papyrus de Genève. Je présente aujourd'hui au lecteur le fascicule II du volume des Actes et Lettres, en espérant que rien n'empêchera la suite de paraître à bref délai.

Dans le classement des pièces, j'ai adopté cette fois l'ordre chronologique, du moins pour les cinquante-deux premières. Fait seule exception l'ἐπίκρισις placée en tête de ce fascicule, sous le N° 19; beaucoup plus récente que le N° 20, elle a dû garder le chiffre dont je l'avais déjà marquée en m'y référant par anticipation. Quant aux papyrus que nulle indication absolument sûre ne permettait de rattacher à une époque précise, je les ai mis en dehors de la série, entre les N° 71 et 81.

Il m'a semblé que le caractère à part de certaines pièces m'obligeait à m'écarter à l'occasion de la sobriété peut-être excessive avec laquelle j'avais rédigé les notes placées au bas du texte grec. C'est ce que j'ai fait surtout pour les lettres, fragments de lettres et documents annexes provenant des archives de Flavius Abinnius et qui constituent l'élément le plus original, sinon le plus important, de ce premier volume. Par contre, j'ai réduit à de plus justes proportions le relevé des fautes dont les papyrus de Genève abondent, comme tous les autres, et qu'il est superflu de corriger minutieusement pour le public très spécial appelé à étudier ce genre de littérature.

Je rappelle que les initiales P N et P G servent à distinguer les papyrus de ma collection particulière et ceux de la Bibliothèque de notre ville. Parmi ces derniers figurent, depuis l'hiver de 1896-1897, un groupe de pièces que j'ai acquises à Giseh, au Caire, au Fayoum et à Louqsor. J'en ai inséré ici quelques-unes. Ce sont les N°s 20, 22, 25 et 31.

P B M désigne les Papyrus du British Museum, B G U (*Berliner Griechische Urkunden*) ceux du Musée de Berlin, P R ceux de l'archiduc Rénier, à Vienne, P G O ceux d'Oxford, P O ceux de la collection exhumée à Oxyrinque. Les recueils moins souvent cités le sont en toutes lettres.

Genève, le 1er mars 1900.

Jules NICOLE.

Hauteur 19 cm. Largeur 23,5 cm. Cursive Fayoum.

Τυραννι... τῷ καὶ Ἰσιδώρῳ καὶ Νίνῳ τῷ καὶ Χρυσ(ίπτῳ)
 γεγυ(μνασιαρχηκόσιν) ἐπικριταῖς,
 Πατρὶ Ἡρώτος Σουχέωνος τοῦ Διοδώρου, μη(τρὸς) Ἑρμιόνης, καὶ τῆς
 γενομένη[ς] καὶ ἀποπεπεμμένης αὐτοῦ γυναικὸς Θεουβαρίου τῆς
 Ἡρώτος
 τοῦ Ἡρώτος ἀμφοτέρων ἀναγραφομένων, τοῦ μὲν Ἡρώτος ἐπὶ ἀμφοδου
 Ἑλληνίου.

5 τῆς δὲ Θεουβαρίου ἐπὶ Βιθ(υνῶν) ἄλλων) τό(πων) μετὰ κυρίου αὐ-
 -τοῦ Ἡρώτος. Τοῦ ἐξ ἀλλήλων

υἱοῦ Ἰσιδώρου προσβάτος) γρ τῷ ἐνεστῶτι καὶ Ἀντωνίνου
 Καίσαρος τοῦ κυρίου]

147-148

καὶ ὀφείλοντος ἐπικριθ(ῆναι) ἀ[ν]εταξάμεν τὰ δίκαια. Ἐγὼ μὲν
 οὖν ὁ Ἡρῶν

ἀπεγρ(αφήν) [τῆ] τοῦ β^ς Θεοῦ Ἀδριανοῦ ἀπογρ(αφή) ἐπὶ Φανη-
 -βίου τῆ δὲ τοῦ 15^l

117-118

131-132

Θεοῦ Ἀδριανοῦ καὶ τῆ τοῦ θ^ς Ἀντωνίνου Καίσαρος τοῦ κυρίου
 κατ' οἰκίαν

145-146

10 ἀπογρ(αφαῖς) ἐπὶ Ἑλληνίου συναπεγρ(αφάμεν) [δὲ] ἐν τῆ τοῦ θ^ς
 ἰπογρ(αφή) καὶ τὸν ἐπικριγόμενον]

145-146

υἱὸν Ἰσιδώρον. Καγὼ δὲ ἡ Θεουβαρίου ἀπεγρ(αφήν) τῆ τοῦ 15^ς
 καὶ τῆ τοῦ θ^ς ἐπὶ Βιθ(υνῶν) ἄλλων) τό(πων).

131-132

145-146

Τὸν δὲ ἐπικριγόμενον υἱὸν Ἰσιδώρον ἀπεγρ(αφάμεθα) ἐν ἐπιγε-
 -γενη(μένοις) τῷ

5^l Ἀντωνίνου Καίσαρος τοῦ κυρίου ἐπὶ Ἑλληνίου. οἱ δὲ

142-143

ἔμου τῆς Θαυβαρίβου]

γονεῖς ἀπεργ[αφῆσαν] τῆ τοῦ β³ ἀπογραφεῖ μὴδέ[πι]ω μου γεννη-

-θείσης) ἐπὶ Βιθ(υνῶν) ἄλλων τόπων). Νίννος

15

ὁ καὶ Χρ[ύσιππος] γεγυ(μνασιαρχικῶς) ὁ Ἀμμώνι... σεση(μειωμαι)

Ἰσιδῶρον Ἡ[ρω]νος τοῦ

Σουχέωνος μητρὸς Θαυβαρίου [] Ἄ[ντωνεῖνου] Κεῖσαρος τοῦ

κυρίου Μεσορη λ'

117-118

148

23 Août.

. Au dos, en travers : ἐπίκρισις [] Ἰσιδῶρου]

1 - Τυραννί[ωνι] ? - 5 Le κύριος de Thybarion est évidemment son père, qui porte le même nom que son ca-mari. - Pap: ἐπὶ Βιθ ἔ το); même notation aux lignes 11 et 14. - 10 Pas de lacune visible entre συναπεργ[αφῆσαν] et ἐν τῆ. - 14-15. Νίννος ὁ καὶ et tout ce qui suit, jusqu'à la fin, est d'une écriture particulière: une cursive plus forte et plus calligraphique. Le titre, au dos, est d'une troisième main. - 15 ὁ [καὶ] Ἀμμώνιος? Dans le corps de l'acte, comme dans la souscription, les mots sont régulièrement séparés. Νίννω, l. 1, a l'asciit. Comparez le texte de ce papyrus et du N° 18 avec les documents cités par M. Wilckien, dans son article sur les ἀπογραφεῖ Hermès 1893 p. 250, et par M. M. Grenfell et Hurst dans le IIe vol. des Papyrus d'Oxyrinchus p. 218.

Hauteur 24,5 cm. Largeur 14 cm. Onciale. Haute. Egypte

- Ἔτους η' Μεχείρ β' ἐπὶ Σώσου ἀγορανόμου
 Ὁμολογεῖ Ἀρκοννήσις ^{φίληριος} Πέρσης τῶν
 μυθοφόρων γενέων ^{ὁμολογεῖ} ἔχειν παρὰ Νεφισμήσιος
 τῆς Σπερμίνιος εἰς λύτρα τετάρτης μερίδος
 5 γῆς ἠπείρου σιτοφόρου ἐν τῇ κάτω τοπαρ-
 -χία τοῦ Λατοπολίτου, ἣν ἐωνήσατο
 ἐγὼ βασιλικῶ ἐν τῷ Ε' ἔλ' πρὸς τὰ ταύτης ἐ[κ]φ[ο] -
 -ρια, καὶ λαβὼν τὴν εἰθισμένην διαγραφὴν
 ἐπικαχρησέναι ταύτην τὴν ἐαυτῆς δ'
 10 μερίδα, ὅς καὶ παρῶν ἐπὶ τοῦ ἀρχείου ἀνωμολο-
 -γησάτω (εἰ) ἀπέχειν καὶ μὴ ἐπικαλεῖν
 Νεφισμήσει μηδ' ἄλλῳ μηθενὶ περὶ τῆς
 τετάρτης μερίδος τῆς γῆς, εἰ δὲ μὴ, ἢ τ' ἐ-
 -φοδος τῷ ἐπιπορευομένῳ ἀκύρος ἔστω
 15 καὶ προβαποτισάτω ἐπίτιμον παραχρημα
 χαλκοῦ ζ' ε' καὶ ἱεράς τοῖς βασιλευσῖν ἀργυ(ρίου)
 ἐπιδήμιον λ' ρ' καὶ μηθενὸς ἢ ὅσον ἔστω ἐπα]-
 -ναγκον αὐτῷ ποιῆν κατὰ τὰ προγεγραμμένα)

Am 109
avant J.-C.

Am 112
avant J.-C.

Ἀμμάνιος ὁ παρὰ Σώ(σου) κεχρη(ματίκα)

1. Les rois régnants ne sont pas indiqués. C'étaient Cléopâtre III et Ptolémée Philométor Soter II, comme il ressort de la comparaison de cette pièce avec le N° 27 des Greek Papyri de Grenfell (Alex. Égypte).

Frag.) p. 55., lequel est daté de la même année, porte le nom du même agoranome et traite d'une acquisition faite par le même personnage. — L. 3 ὁμολογῶ, écrit après coup au-dessus de la ligne, aurait dû entraîner le changement de ἐωνήσετο en ἐωνησέμεν, à la ligne 6. — L. 12. après μηθενί, manquent les mots τῶν παρ' αὐτῆς. — L. 16 ἧ = τῆ: λαντα. — L. 17. Λ = δραχμῆς. — Ἐ' i ascrit partout dans ce texte excepté à αὐτῶ l. 18.

PG 2

N° 1

Hauteur 10 cm. Largeur 14 cm. Onciale. Époque probable : IIe siècle avant J.-C.

L'âge et l'importance de ce document, le plus ancien contrat de mariage que les papyrus grecs nous aient transmis jusqu'ici, m'ont engagé à donner tout d'abord une transcription parfaitement adéquate à l'original.

... μη
 . ων υπαρχ... ων . ε
 . αμετη παρεχεται μενεκρατησαρ . ιν . η λ
 . μη εξεστω μενεκραται γυναικαλληνεταγαγεσθαι ειση
 5 . . σινμηδετικνοποιεσθαι εξαλλησ γυναικοσζωθησαρσιν
 . . αρσινονημηεγβαλλεινμηδενβριζεινμηδεκακουχει
 . . αλλοτριονανεντουεπιγραφηναιτηναρσινονη βεβαι

πρῶτων ἡ δέοντα ἡ τὸν ἰματισμὸν ἡ ἀλλὰ μὴ παρέχη
 τῆς ἀρσινόης παραχρηματὴν φερνὴν ἡμιόλιον κατάτα
 10 μὴ δέ αφημερον γενεσθαι ἀποτῆσ μενεκράτου οἰκίασμι
 ἀνδρῶσιν· μὴ δέ φθειρεῖν τὸν κοινὸν οἶκον μὴ
 νην εἰάνδεα· σίνοη κούσα βουλήται ἀπαλλάσσεισθαι ...
 τὴν φερνὴν ἐπιλήν αφησάνημερασ ἀπαίτηθη
 εἰάνδε μὴ ἀποδώ καθὰ γυγραπταί ἀποσε· σάτω
 15 εἰάνδε τῶσ αὐτῶν ἀνθρώπων τῶσ παθῆ καὶ τελευτήσ
 τοῦ ὄντος αὐτῶν καὶ τῶν τεκνῶν τῶν ἐσομένων
 δαυτοῖσ τε κῶν ἐξ ἀλλήλων ἡ καὶ γενομένων καὶ τοῦ
 ἐλήληκεται γενεσθαι ἡ τοῖσ ἀμφοτέρων πῆρον τῶν ἡ καὶ
 τελευτήν εἰάνδε ἀρσινόη προτέρα τῆσ παθῆσ ἀποδοσ
 20 ομομητ·· αἰτ·· λῆσ· ἐγγλυκίλν· ἐν ἤη· εἰάνδε μὴ τοῖσ ἐξ
 εἰάνδε

Au verso, en travers, en cursive: ἀντιγραφόντου συνολικῶ
 ἀρσίνου .. καὶ μενεκράτου

On remarquera l'emploi constant de l'ε ascrit, sauf à πῆσ ἡ
 (lignes 15 et 19), ainsi que les intervalles ménagés, tantôt entre
 deux articles distincts du contrat, tantôt, dans l'intérieur d'un
 seul et même article, entre les membres de phrase posant les dif-
 férentes alternatives de tel cas prévu, tantôt enfin, par un
 simple caprice du copiste, entre des mots que le sens lie étroite-
 ment. A la ligne 6, le copiste a placé entre Ἀρσινόην et Βεβαί[ου-
 σάν] l'intervalle qui figurait dans l'original après ce dernier mot

Voici maintenant un essai de restitution partielle. Il manque de 13 à 15 lettres aux lignes 4-10, de 14 à 16, aux lignes 15-20, de 18 à 20, aux lignes 11-14; il en manque environ 45 à la ligne 2 et 25 à la ligne 3.

- 1 ... μη
- [τῶν ὑπαρχ[όντων] [τῶν] [δέοντα καὶ τὸν ἱματισμὸν καὶ τὰλλα ὅσα καθή-
 [-κει γυναίκε]
- [ἡ]αμιτῆ παρεχέτω Μενεκράτης Ἀρ[σ]ιν[ό]η
- Μὴ ἐξίστω Μενεκράτει γυναῖκ' ἄλλην ἐπαγαγέσθαι εἰς λ
- 5 . . . σιν μηδὲ τεκνοποιεῖσθαι ἐξ ἄλλης γυναικὸς ζωῆς Ἀρσινῆς
- . . . Ἀρσινῆ. μὴ ἐμβάλλειν μηδὲ ὑβρίζειν μηδὲ κακουχεῖν μηδὲ τῆς
 - [φερνῆς]
- [τι] ἄλλοτριῶν ἄνευ τοῦ ἐπιγραφῆναι τὴν Ἀρσινῆν βεβαι[οῦσαν. εἰν δ']
 [ἀδίκως]
- [π]ροῶν ἢ τὰ δέοντα ἢ τὸν ἱματισμὸν ἢ τὰλλα μὴ παρέχη, [ἀποδοῶ]
 [Μενεκρά]-
- τῆς Ἀρσινῆ παραχρῆμα τὴν φερνὴν ἡμιόλιον. κατὰ ταῦτα δεῖ
 [Ἀρσινῆν]
- 10 μηδὲ ἀφήμερον γενέσθαι ἀπὸ τῆς Μενεκράτου οἰκίας μ[ηδὲ μη]-
 - [δενὶ ἄλλω]
- ἄνδρὶ συνει[ναί] μ[ηδὲ] φθείρειν τὸν κοινὸν οἶκον μ[ηδὲ] ἄλλοτριῶν
 [τὴν φερ]-
- νῆν. εἰν δὲ Ἀρσινῆ ἐκουσα βούληται ἀπαλλάσσεσθαι, ἀ[ποδο]-
 . [τω Μενεκράτης αὐτῆ]
- τὴν φερνὴν ἀπλήν ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας ἀπαιτηθῆ
- εἰν δὲ μὴ ἀποδῶ, καθὰ γέγραπται ἀποτε[ύσσεται] [παραχρῆμα μ[εθ']
 15 [ἡμιολίας]

- 15 εἰν δέ τις αὐτῶν ἀνθρώπινόν τι πάθη καὶ τελευτήσῃ. [γενέσθω]
 [ἢ φερνῆ]
 τοῦ ζῶντος αὐτῶν καὶ τῶν τέκνων τῶν ἐσομένων. [μὴ γενομένων]
 δ' αὐτοῖς τέκνων ἐξ ἀλλήλων. ἢ καὶ γενομένων καὶ τοῦ [βίου ἐκστάν.]
 - [τῶν ὅσ' ἔν]
 ἐλήληται γενέσθαι, ἢτοι ἡμεροτέρων περιόντων ἢ καὶ μετὰ τὴν
 [θνήσκου]
 τελευτήν, εἰν μὲν Ἀρσινόῃ προτέρα τι πάθη, ἀποδοσ[ω τῇ ἀδελφῇ]
 [αὐτῆς]
- 20 ὁμομητρία τῇ κλησεί Πλευκίν[η] εἰν ᾗ. εἰν δὲ μὴ τοῖς ἐξ
 [αὐτῆς]
- εἰν δὲ ἐξ . . .

Ἀντίγραφον τοῦ συνοικισ[μοῦ]
 Ἀρσινόης καὶ Μενεκρέτου

Comparer avec ce texte celui des contrats contenus dans les Griechische Urkunden de Berlin, N°s 183, 251, 282, 282; les Papyrus Reinier, N°s 21-30, 236-238, et les Papyrus d'Osirinckus II N°s 265, 267. (Voir aussi P.O II 281, 282)

Ligne 2. - Les mots τῶν ὑπαρχόντων étaient sans doute précédés de κατὰ δύνανμιν, comme dans PR 238°, 4-5, et ailleurs. Toutefois, le terme κατὰ δύνανμιν τοῦ βίου ou κατὰ δύνανμιν τῶν ὑπαρχόντων, dans les contrats similaires, est placé non au début, mais à la fin de l'article correspondant à ce lieu-ci. - L. 3. Après Ἀρσινόῃ manque probablement: καὶ ἐκδημῶν καὶ ἀποδημῶν, le reste de la ligne étant laissé en blanc. - L. 4-5. - ἐπαγγείσθαι εἰς λ[ε]γάριον συνοικ[η]σιν? - L. 5-6. . . . ζώσης Ἀρσινόης. ἕως δ' ἂν συνβί[ω] Ἀρσινόῃ, μὴ ἐγβάλλειν. κ. τ. λ. - L. 13. Manque probablement après ἀπαλ-

-τηθῆ, les mots ἐν ἡμέραις τριάκοντα C'est le délai ordinaire pour la restitution de la dot. Voir GU 252, p. 9; 183, p. 8; PR 22, p. 24; 24, p. 31. — L. 18. Pap: ΕΛΛΗΚΤΑΙ. L. 19 — Le sens requiert après ἀποδοτέ[ω] les mots Μενεκράτης τῆ ἀδελφῆ αὐτῆς. Il n'y a pas place pour tout ce complément; le copiste en a sauté l'une ou l'autre partie. — A la fin de la ligne 21, commençait un article réglant l'attribution de la dot pour le cas où Glycina n'aurait pas laissé d'héritiers directs.

PG 105

N°22

Hauteur 13 cm. Largeur 34 cm. Cursive

Ἐπίμαχος Ζωεύρου ἐπὶηκολλούθηκα (sic) τῆ [πρ]οκειμένη
 διαγραφῆ, καὶ ἀπέχω τρεῖς μῆν τῆς ὑπαρχο[ύ]σῃς μοι δού-
 -λης ἢ ὄνομα Θερμουθέριον καὶ τῆς ταύτης θυγατρὸς
 Τερεῦτος, ἀκολλούθως (sic) τῆ ἀνενηνεγμένη δια τοῦ
 5 ἐν τῆ Ἐρμού πόλει ἀγορανομίου ὠνῆ ἀργυρίου δραχμίας
 χιλίας ἑκατὸν / ς ζ ρ καθὼς προκειται L Β' Γαίου
 Καίσαρος Σεβαστοῦ [Γερμα]νικοῦ Αὐτο[κράτο]ρο[ς]

An 37-38

A gauche, en regard de la 1re ligne, traces de lettres. Au-dessus de cette même ligne, on lit le chiffre ΔΡ = 4090; à gauche et à droite de ce chiffre, vestiges d'écriture.

Hauteur 14 cm. Largeur 11,5 cm. Cursive

Δωρίων και Σαμβᾶς ἀμφοτέρωι Ἡρακλείδου
 Σαταβούτι Σαταβούτος χ(αίρειν) [Π]ε[π]ράκα -
 - μὲν σοι ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ἡμῖν
 ὀνικῶν κτηνῶν ὄνον ἕνα μύχρον
 5 κολοβὸν ἀναετιν τέλειδν τούτον
 τοιοῦτον ἀναπόριφον . και ἀπέσχεμιν
 τὴν τιμὴν . Σαμβᾶς Ἡρακλείδου συναπτεσ .
 - χ[η]κα ὡς πρόκειται και συ[ν]πέπρακα

10 L Β' Αὐτοκράτορος Καίσαρος Οὐεστ[ασιανού]
 Σεβαστοῦ Μεχέρ 1α

An 70
5 Fev.

Hauteur 9 cm. Largeur 11 cm. Cursive Fayoum.

Ἔτους ἑκαταδεκάτου Αὐτοκ[ρ]άτορος Καίσαρος
 Δομιτιανού Σεβαστοῦ Γερμαν[ικου μηνός]
 Γερμανικῶ κδ' ἐν Ἀπτιάδει τῆς Θεμιστοῦ μερίδ[ος]
 τοῦ Ἀρσινόειτου νομοῦ . Ὁμολογοῦσι Πετεσοῦχος
 5 ὡς ἑτῶν τριάκοντα πέντε οὐλή . . .]πω .
 και Σαταβούς ὡς ἑτῶν τριάκοντα οὐλή ποδε[ι δεξίω]

An 96
21 Sept.

ἀμφοτέρω Σαταβούτος Πέρσαι τῆς ἐπιγρονῆς
 ἀλλήλων ἔγγυοι [εἰς ἔκτ[ισιν]. Σαταβῆ Ἐριέως ὡς [ἐτῶν]
 ἐξήκον[τα] πέντε οὐλή ἀντικνημιά δεξιῶ
 10 μετὰ κυρίου τοῦ ἐαυτῆς υἱοῦ Σαταβούτος
 [ὡς ἐτῶν] τεσσαράκοντα οὐλή ποδὶ δεξιῶ [ἔχειν παρ' αὐ]-
 τῆς τοὺς ὁμολογοῦντας παρ[α]χρήμα διὰ χ[ειρὸς]
 ἀργυρίου κεφαλαίου δραχμῶ[ς] ὀγδοήκοντι και].
 λαχνοσπέρμου ἀρτάβας
 15 δύο μετρω δρομικῶ τετραχο[ν]ικῶ
 τῶ προκειμένῳ ἀρτάβας δεκά
 δε ἀποδοτάσαν οἱ ὁμολογοῦντες Σαταβῆ
 τοῦ ἐκστῶτος ἐκκαδικαίου ἔτους
 [Δομιτιανοῦ καίσαρος] τοῦ κυρίου

96-97

La fin manque.

L 2 Le nom de Germanicus fut donné par Domitien au mois romain
 correspondant au mois égyptien de Thoth. (Sueton. Dom. 13). — L. 6 οὐλή
 L 12. — Probablement : διὰ χ[ειρὸς] ἐξ οἴκου; la place manquerait pour
 διὰ χειρὸς χρήσιν ἔντοκον. — L. 15-16. Tous les datifs ont l'ε ascrit.

PG 300

N° 25

Hauteur 10 cm. Largeur 12 cm. Onciale courante

Ξένων Ἀσκληπιάδου διὰ Ἑρμαίου
 ἰδίου ἀ[ν]τιοῦ Βίωνι Σαρεπίωνος χ(αίρειν)
 Μεμέτρ[η]μαι παρὰ σοῦ πάντα τὰ
 ἐκφόρια ὧν γεωργεῖς μου ἀρου-
 5 -ρῶν γενήματος τοῦ ἐκστῶτος

ηθ Ἀδριανού Καίσαρος τοῦ κυρίου
τῶν δημοσίων ὄντων πρὸς

ἐμὲ τὸν κάτοικον. L η' Αὐτοκράτορος

Καί[σα]ρος Τραιανοῦ Ἀδριανοῦ Σεβαστοῦ

10 [ἐπ]είφ ζ' = Ἐρμόφιλος Κέστορος
ἔ[γραψα] ὑ(πὲρ) Ἐρμαίου μὴ εἰδότης γράμ-
-μ[ατα].

An 124

1 juillet

PN 56

N 26

Hauteur 9 cm. Largeur 6,5 cm. Cursive

Μυσθίς Σωτράτου Ἰσιδώρα

Ἡρώνας τρίτου χαίρειν.

Ἀπέχω παρὰ σοῦ τὸ ἐπιβέλλον

σοι τρίτον μέρος ὧν ἄφειλέν

5 μοι ὁ πατήρ σου ἀργυρίου ζ τεσσαρέ.

κοντα καὶ τῶν τόκων ἀργυρίου ζ

δεκαδύο / ζ ιβ' καὶ οὐδὲν σοι

ἐγκαλῶ L δεκάτου Ἀδριανοῦ

Καίσαρος τοῦ κυρίου θώθ ιε'

An 125

12 Sept.

Hauteur 17 cm. Largeur 9,5 cm. Cursive. Fayoum

Ἀσκλη(πιάδης) σῶθη(μείωμα) 1Εῖ Ἀδρι(ενοῦ)

An 130-131

Δεῖω τῶ κ(αι) Ἀπολλωνία κ(αι)
 Ἡρώδη τῶ κ(αι) Διομήδει γεγυ(μνασιαρχηκόσι) Βιβλ(λο-
 -φύλαξι)
 5 ἐγκτήσεων) Ἀρσι(νοίτου)
 Παρα Πακύσιος τοῦ Πακύσιος
 τοῦ Ἐριέως ἀπὸ κώμης Σοκνο-
 -παίου Νήσου τῆς Ἡρακλείδου μερίδ(ος).
 Κατὰ τὰ κελευσθέντα ἀπογράφο-
 10 - [μα]ι τὰ ὑπάρχοντά μοι ἄπειρ ἐστίν
 ἐν τῇ προκειμένῃ κώμῃ, ἕκτον
 [μέ]ρος οἰκίας καὶ αὐλῆς, καὶ ἕτερον
 εἰκ[σ]τόν μέρος [σ]ικί-
 -ας [ε]άν δέ τι κατ' αὐτῶν
 15 α ἀπα[γγ]ελῶ ὡς ἐστίν

L. 1. Ajoutée après coup. C'est la signature d'un fonctionnaire. Cf les Papyrus Grecs du British Museum II N° 299 et 300 (page 157)

L. 2. Aus deux noms propres, l'ε ascrit.

Au-dessous de la ligne 15, traces d'une dernière ligne.

Hauteur 21 cm. Largeur 8,5 cm. Cursive. Fayoum.

[Ὀυεγέτω τῶ καὶ Σαραπίω[ν]ι
 [στρατηγῶ] Ἄρσι(νοίτου) Ἡρακ(λείδου) μερίδος
 Παρὰ Σίτοσήτιος τοῦ Ὀρίων(ος)
 καὶ Πανούπιος τοῦ Τισινούφε(ως)
 5 τῶν ἀπὸ κώμης Σοκνοπαίου
 Νήσου. Ὀρίων π... ἐλθὼν
 εἰς τὴν ἡμετέραν κώμην προ-
 - ἐτ[ρέ]ψεν ἡμᾶς ἀνελθεῖν εἰς [τὴν]
 μ[ητροπό]λιν κ[αὶ] ἀγ[οράσαι] πα-
 10 - ρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Σίτοσήτιος
 ἐπικαλουμένου Μικροῦ
 πυροῦ. καὶ λαβὼν παρ' ἡ-
 - μῶν ἀργυρίου δραχμὰς τρεῖς.
 - κοσίας εἰς τὴν [τοῦ] πυροῦ τι-
 15 - μὴν ὡς δῶναι (sic) τῷ πατρὶ αὐ-
 - τοῦ. [ἀ]φανῆς ἐγένετο. προσελ-
 - θόντων δὲ ἡμῶν τῷ πα-
 - [τρὶ] αὐτοῦ περὶ τοῦ πυροῦ, καὶ αὐ-
 - τος ἔξαρνος ἐγένετο μήτε τὸ
 20 ἀργύριον εἰληφέναι μήτε εἰδέ-
 - ναι τοῦ ἔστιν ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Διὸ
 ἀξιούμεν μένειν παρὰ σοὶ
 ἐν καταχωρισμῷ τὸ ὑπόμνη-
 - μα ἀχ[ρ]ι οὗ ὁ Ὀρίων ἐφανῆς
 25 γένη[τα]ι (καὶ) ἀχθῆναι τὸν πατέρα

αὐτοῦ πρὸς τὸ παραστήσαι αὐτὸν
ἵν' ὤμεν ὑπὸ σοῦ βεβοηθή(μενοι)

Στοισήτις L κη' σρσ
Πανούπιος L κς' αυι

30 L κα' Αὐτοκράτορος Καίσαρος Τραι(ανοῦ)
Ἀδριανοῦ φαιῶφι κδ'

An 136
21 Octobre

L 1 Sur Vegetus dit Salarion, stratège d'Assinœi en l'an 136-137. voir
Papyrus Grecs de Grenfell vol II p. 72 (N° 45. l. 2)
L 6. π[έρυσιν] ἔλθων οὐ π[αρεῖσ] ἔλθων? L 15. - f. δοῦναι. L 25. κα
saute par le copiste

PG 21

N° 29

Hauteur 23 cm. Largeur 12 cm. Cursive. Fayoum

Ἀσεν.ς Κενθνούφως τῶν ἀπὸ κώμης
θερενώσεως τοῦ Προστωπίτου νομοῦ
Πανούφ[ε]ι Πενούφως τοῦ Πενού.
- φως [τῶ]ν ἀπὸ κώμης Σεκνεπαίου Νήσου
5 τῆς Ἡρακλείδου μερίδος χαίρειν
Ἄμολλογῶ πεπρακένε σοι κα[μ]ήλον θηλεί-
- αν πρ[ω]τ[ε]ροβόλον κεχραγμένην δεξιῶ
μη[ρ]ῶ καὶ δεξιῶ συναγόνι (σι) ἀραβικῶ χαρ-
- κτή[ρι] καὶ ἐγὼ αὐτὸς τυγχάνω
10 . ω ἔτους πέμπτου τοῦ Καίσαρος εδ
.. γ ου Ἡ[ρα]κλείδου μερίδος

και [ἀπέ]χω τὴν συμπ[ε]φωνημένην τιμὴν
 ἄργ[υ]ρίου δ[ρα]χμῶν [τε]τρακοσίας πεντή-
 -κοντα / 5 ὑν' και βε[β]εῶσω πᾶση βεβε-
 15 - ὡβει ταύτην τοιαύτην ἀναπόριφον.

L κα' Αὐτοκρά[το]ρος Καίσαρος Τραϊανοῦ Ἀδριανοῦ
 Σεβαστοῦ [με]χείρ ε

An 137
 30 Janvier

L. 9 - Au-dessous de la ligne, dans l'intervalle entre χαρακτή[ρ]η et και ἐγώ, traces de l'ἄρβεικῆ χαρακτήρ. - L. 10, avant κρίσεως, la lecture est douteuse. - Au-dessous de πέριτον (?), traces de lettres : ἀρμε. ([ἐναγεγ[ρα]μμε[ίνος]? Le vendeur, natif du nome Prosopite, déclarait probablement que depuis l'an 5 du règne, il avait élu domicile dans le nome d'arsinoé, région d'Héraclide.

PG 104

N° 30

Hauteur 20 cm. Largeur 5 cm. Onciale courante. Fayoum.

. ν Ποταμιωνιος
 οβτερον, Πη..
 Θεσενουπις
 πις ἀπο Νήσου

5 [του Ἀρβι]νοίτου χαιρειν
 [Ὁμολο]ῶ πεπρακίμε σοι
 [καίμηλο]ν θηλέα ὑπόπω.
 - [λον δευ]τεροβάλον πυρ[ε]
 [κεχερ]αγμένον Ἀρε.
 10 - [Βικῶ χα]ραγμάτι ἐπὶ τῆ

[δεξιᾶ σ]αγόνι Η . και ἀπέ·
 - [χω τήν τ]μήν ἀργυρίου δραχ(μαίς)
 [... κο]σίας . και βεβῶσι [βε]
 [βῶσι πᾶ]σι ταύτην του-
 15. [αὐτὴν ἀ]ναπόριστον . ὁ δὲ
 [... ..] ἔγραψε ὑπὲρ αὐτοῦ
 [μὴ εἰδῶ]τος γράμματα εἰ μὴ
 [... ..] α [ε] Ἀντωνίου
 [καίσαρος τοῦ κυρίου Παννί κς']
 20 [ἀ]ντιγρά(φον)

An 142
 19 Juin

11. - α Ποταμιανός . 12. ε Θεβωνούπις [Θεβωνούπις nome Θεβωνούπι
 Θεβωνούπιος . 13. ρ [δεύτεροβόλου] . 14. βεβῶσι βεβῶ-
 σίω πᾶσιν . 15. avant ἔγραψε, le nom ou le titre de l'intermédiaire .
 ρ 16. [Ρωμαϊκῶν] ?

PG 54

N 31

Hauteur 16 cm. Largeur 15 1/2 cm. Onciale courante
 Hermopolis la Grande.

Μινικίω Κορδελιανῶ τῷ κραιίστῳ ἐπιστρατηγῷ
 Παρὰ Τισήτος Τρύφωνος τῶν ἀπὸ Ἑρμού πόλ(εως)
 τῆς μεγάλης·
 Διόσκορος Ἑρμαίου ἀνὴρ τῆς θυγατρὸς μου Τισῆτος ἐκέ-
 - στωτέ σοι κατ' ἐπιδημίαν παρενοχλῶν καὶ κατ[ε]ν-
 5 - ευχάνων μου ἀνεπέμφθη ὑπὸ σοῦ πρὸς μ[ε] ἐπὶ Διό-
 - σκορον Μουσαίου κραιίτῳ τῷ θ[ε]ῷ Ἀντωνίου Καίσαρος

An.
 145-146

τοῦ κυρίου, ὃς διαλεβῶν περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων
 ἡμῶν ἀπερήνατο φυλάσσων ὅσα ἐθήμεθα ἀλλήλοις
 γράμμασι. Ἐπεὶ δὲ μετὰ τὴν κρίσιν τῆ αὐτῆ εὐθεδία
 10 χρώμενος ὁ Διόσκορος καταφρονῶν μου τῆς χηρεί-
 -ας, ὑπάρχοντα μου ἀλόγως διεμιόθωδε γεωργοῖς.
 καὶ τῶν μὲν ἐγ μέρ[ους] ἐκφόρα ἔλαβεν τοῦ θ[ε]οῦ, τῶν
 δὲ ὅσα κατέσχον διὰ στρατηγῶν παρὰ γεωργοῖς ἄχρι
 κρίσεως, παραπέλεγι τε ὁ Διόσκορος διὰ στρατηγι[κ]οῦ
 15 μαχαιροφόρου ἠκεῖν ἐπὶ τὴν αὐτοῦ διαγν[ω]σ[τ]ήν
 -μυθη, ἀξιώ σε τὸν εὐεργέτην, εἰάν σοι δοξῆ, ποιῆσαι τὰ δέον-
 -τα πρὸς αὐτὸν καὶ πείρας ἐπιθεῖναι τοῦ κ[α]κουργήματι
 πρὸς τὸ μὴ ἐφ' ὑσπερόν με ἐπηρεάζεσθαι, ἵνα ὦ εὐ[εργ]ατῆ
 [μ]ενη. διευτύχει

L 1. Et ascrit à tous les mots. - P. 16 - 1) [ἀνελη]μυθη? - P. 1).
 J'ai conjecturé κ[α]κουργήματι. Le mot est lost; mais c'est une
 belle-mère qui parle.

PG 123 Hauteur 9 cm. Largeur 9 cm. Cursive. Fayoum.

Ἰτους καὶ Αὐτοκράτορος Κα[ί]σαρος Τίτου
 Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ἀνε[μ]ονίου Σίβεστου
 Εὐσεβοῦς φαινώθ κς
 Μαρτίου ἐρομοσχοφραγιστῆς ἐπ].
 5 - εθωρίδα μοσχον ἐνα θυ[ό]μενον]

Am 148

23 Mars

ἐν τῷ Σοκνο[πείου] Νήβῳ ὑπὸ Π[ακίβως]
 Πακίβως τοῦ Ἐριῶς μη(τρὸς) [... τῆ]
 ἀκς καὶ δοκιμίας ἐβραγ[εβα...]
 ἔστιν καθερὸς τῶ Αἰο.....
 10 ἀκω ραμ καθερ.....

Cf P.B.M II p. 82 (N° 52) B.G.U. 200, 356, 383, 463; P.Grenfell II, 64
 Le N° 463 des B.G.U. conserve le texte d'un accusé de réception délivré par
 l'autorité civile - le nomarque Léon - à Pausis, fils de Pausis, fils d'Érié,
 contre le paiement d'un τέλος pour un πρόχος sacrifié par lui à Soknopionise,
 le même jour du même mois de la même année. Les deux pièces ont évidem-
 ment trait à la même affaire, et le texte de l'une peut servir à combler les
 lacunes de l'autre. - L. 3. Manque le nom du πρόχοβραχιδής. Un Τελε-
 μήης Μερίου exerçait cette fonction à Soknopionise l'an 122-123 (Voir
 B.G.U. N° 356) L. 6. - Lire probablement ἐν τῷ Σοκνοπείου Νήβῳ (s'entend
 ἐβρα). - L. 8. 9 [τῆ] ἀκς = τῆ αὐτῆ κς, le même 26 jour. Cf B.G.U.
 N° 463, qui a τῆ αὐτῆ ἡμέρα. - L. 10. A la fin, répétition de la
 formule καθερός ἔστιν?

PN 21

N° 33

Hauteur 22 cm. Largeur 11 cm. Cursive Fayoum

Ἀγαθῶ Δαίμονι καὶ Ἡρακλείδῃ.
 τῷ καὶ Δημητρίῳ γρ(αμματεῦσι) μητρο(πόλεως)
 Παρὰ Κεφαλαῖος τοῦ Ἡρώτος
 τοῦ Θέωνος, καὶ τῆς τοῦ[τ]ου γυναί-

5 - κος ούτης και όμοπα[τρίου] και όμομη(τρίου)
 αδελφής Διδύμης. ἀμφ[ο]τέρων
 από τής μητροπόλεως. ἀναγρ(αφομένων)
 ἐπ' ἀμφοδον Ἰστος Δρόμου. τής δε
 Διδύμης μετὰ κυρί[ου] αὐτοῦ
 10 Κεφαλῆ ἀπογραφόμε[θε] τόν γεγόνό-
 τα ἡμῶν υἱόν Δίδυμόν γεννη-
 θέντα [τῷ] ΛΘ' Ἀντωνίνου] Κεῖσερος τοῦ 1
 κυρίου και ὄντα εἰς τὸ [ἐν]εστός
 ΛΘ' ἐτῶν τεσσάρων. και] ἐπιδίδομεν
 15 τὸ τής ἐπιγεννήσε[ως] ὑπόμνη(μα)

An 153. 154

156. 157

Δημήτριος, γραμμ(ατίας) μητροπ(όλεως) [περὶ] ἐπιγεννή-
 σε[ως] Διδύμου

ΛΘ' Ἀντωνίνου Κεῖσερος τοῦ κυρίου ΘΩΘ ἑνδεκάτη

156
8 Septembre

Les lignes 16-18 sont d'une autre écriture que le reste

P.N 30

N° 34

Hauteur 10 cm. Largeur 7 cm. Onciale courante

. ω κα . . . [α]ρ[α]β . . .
 [ας] τῆ[ρ]ακόντα ἐμοῦ δίδοντας
 [σοι] τὴν ὑπουργείαν. και δώσις
 [μοι] εἰς ὑποσχισμὸν ταυρικῶν

5 [ἔργασ]εν ἄνευ μισθοῦ· τὰ δὲ ἐκφό-
 -[ρια πα]ραδώσω κατ' ἔτος μηνί· Παῦνι
 [ἀσφαλ]ῶς· καὶ μετὰ τὸν χρόν(ον) παραδώσω
 [τὸ ἐδ]αφος ἀπὸ καλλάμης, εἰαν φαίνεται
 ... θαι· Ἀθηναίᾳ Διονυσία
 10 [μέ]μισθακα ὡς πρόκειται
 [ἔτου]ς ἢ Ἀντων[εί]νου Καίσαρος τοῦ κυρί-
 -[ου θω]θ κα

An. 157
 18 Sept.

L. 3. f. δώσεις. - Les lignes 9-10, à partir de Ἀθηναίᾳ, d'une écriture plus large que le reste.

PG 45

N° 35

Hauteur 21,5 cm, Largeur 12 cm. Onciale courante

Τασουχάριον Σώτου διὰ τοῦ ἀδελφοῦ Εὐδα....
 Ι. Ἀσιανῶ ἰ εἰληῆς Οὐτρανής Γαλλικῆς δι.....
 ὑπὸ Οὐόλουσίου Μαικιανοῦ τοῦ λαμπρο[άτου]
 [ἡγεμόν]ος ἐπὶ ὠνήν καμήλων εἰς χρεί[αν]
 5 Πέπρακά σοι κατὰ τοῦτο τὸ χειρογραφον κ[αμήλους]
 [τε]λείους ἄρσενας δύο λευκοὺς κεχαραγμ[ένους]
 ἐπὶ τοῦ ὠπίου (ἰ) δεξιῦ μῆρου π[α]· καὶ ἐπέ-
 -[σχον] τ[ῆν] συνπ[ε]φωνη[μέ]νην τιμὴν.....
 .. ἀργυρίου δραχμῶν.....
 10 καὶ βεβαιώσω ἀπὸ παντός τοῦ ἐπιλημφομ[ένου].
 [τὸ δέ] χειρογραφον τοῦτο διστόν σοι ἐξεδόμ[ην]
 [ὅτι]... κύριον ἔσται πανταχῇ ἐπιφερόμε[νον]

παρόντος κ... ἐγὼ Εὐδαῖς ἐξεδο[μην]
15 σοι, ἑτέρου χειρογράφου πράσεως καμῆλων μοι...

[Ἔτους] δευτέρου Ἀντωνεῖνου καὶ Οὐήρου τῶν κυρ[ίων]
Σεβαστῶν. Ἀθῦρ ΛΑ'

An 161
15 Nov.

L 1. - Εὐδαῖ [Σώτου]? - L 2. λ^x = δεκαδάρχῳ - ib. Sur l'εἰλή Οὐετρα-
νή Γαλλική, voir G. P. Grenfell II. N° 51, p. 5. - ib. - δε[απερμ]... L 3. Sur
Volusius Maecianus, préfet d'Égypte, voir BUG N° 613. Notre document
fixe la véritable date de sa prefecture, que l'on avait placée, bien à
tort (à moins d'un cas assez improbable d'homonymie), aux environs de 175.
Il porta le titre sénatorial de λαμπροτάτος avant Annius Suraeus.
Cf. Meyer, die Praefecti Aegypti. Hermes xxxii pp. 227. 399. L 7 - λ.
ὀπίσω... L 15 μοι [όντος]? - L 8-9 [κεφαλαίου]?

PG 201

N 36

Hauteur 36 cm. Largeur 8 cm. Onciale et cursive
Fayoum

παρεῖ

Γλαυκία Ἐρωτισκου γυμναστιαρ-
χῆσαντι καὶ Ἀνουβίωνι ἀπο-
δε[δε]γμένῳ γυμναστιαρχῷ καὶ
φίβι διαδόχῳ ὀρασεῖας καὶ ἀρχι-
προφητείας καὶ τοῦ συν αὐτοῦ
οὐσι προβκύν[η]μα τοῦ ἱερωτάτου
Ἀπίδος Θαωῖτος

Παρὰ Πεκύνσιος Σαταβοῦτος ἱερέ-
 10 - ως σὺν ἑτέροις ἱερεῦ[σ]ι ἱεροῦ
 Θεοῦ μεγίστου καὶ ἄλλων
 γαῶν τῶν κώμης Σοκνο-
 -πταίου Νήσου τῆς Ἡρακλεί-
 -δου μερίδος τοῦ Ἀρσινοεί-
 15 - του νομοῦ. Παρήνευκα
 καὶ παρέδωκα ὑπὲρ τοῦ
 προκειμένου ἱεροῦ ὑπὲρ
 ἀποθεώσεως Ἀπίδος Θαῦτος
 βύσσου στολίσματα - - - - ις
 20 δέκα

L Ια' Αὐτοκράτορος Κεῖσαρος
 Μάρκου Αὐρηλίου Αντωνείνου
 Σεβαστοῦ Ἀρμενιακοῦ Μηδικοῦ
 Παρθικοῦ Μεγίστου Θῶθ κ'

Jan 170

17 Sept.

25 Ἀνουβίων Ἐραφτίσκου
 σεση(μείωμαι) βύσσου στολ(ίσματα?) - - - -
 Ἀνουβίων σεση(μείωμαι). Ἀνουβίων
 ὁ καὶ Κολοσί σεση(μείωμαι) Β. ου
 απτηχ μιλ

L 1-19 En onciale courante. - L 1. Παρεγ(γύσεις)? - L 19. Le der-
 -nier mot, qui paraît être ἐνάκις, couvre une première leçon. L 21-24.
 Cursive très négligée. - L. 25-29. Au moins trois écritures différentes.
 Un mot illisible à la fin des lignes 26 et 28. - Au bas de l'acte,
 deux lignes de démotique.

Hauteur 21,5 cm. Largeur 9,5 cm. Cursive. Fayoum.

Ἀπολλωνίῳ στρ(ατηγῶ) Ἀρσι(νοΐτου) Ἡρακ(λείδου)
μερίδος

5 Παρὰ Σωτήριχου Σώτου καὶ τῶν
λοι(πῶν) πρεσβ(υτέρων) διαδεχομένων τὰ κατὰ τὴν
κωμογρ(αμματεία) κ(ώμης) Σοκνο(πταίου) Νήσου

Ἀντὶ Τρύφωνος Σεμπρωνίου
10 [κ]αὶ Παουήτιος Πατεύτος καὶ Πνεφερώτος
Σώτου καὶ Ἀρπαήσιως Ἀρπαγέθου

[τ]ῶν δ' ἐπι...ρων πρ(ακ(τόρων) ἀργυρ(ικῶν)
[τ]ῆς προκει(μένης) κ(ώμης) μὴ φαινομένων,
δίδομεν τοὺς ὑπογραφ(ομένους), ὄντας ἀξιό-
[χ]ρεοὺς καὶ ἐπιτηδίους (τι), περιφθησομένους
βουλευτὰς τῷ κρατίστῳ ἐπιστρα(τηγῶ).

εἰσὶ δέ

15 Σάτυρος Ἀσκληπιάδου ἔχ(ων) πό(ρον) Σ ω
Σώτας Σώτου ἐπικαλ(ούμενος) Ἀσιαρ ο Σ ω
Παβούς Παβούτος ὁμοίως Σ ψ
Στοτοῆτις Σώτου Λάξος ο Σ ψ
Σωτήριχος Σνου ^λ μητρο)

20 ἐξ ἀριστ(ων):
L κς Μάρκου Αὐρηλίου Κομμόδου
Ἀντωνίνου Καίσαρος τοῦ κυρ(ίου) Ἐπιείφ κς'

An 186

20 juillet

Cf. BGV N°6 et 91 (ll 10 sqq) ; Greek Papyri of British Museum. II. N° 199. - L 9. π...ρων πρᾶκ = probablement πρακτόρων πρακτόρων : la dittographie n'aurait rien d'extraordinaire. - L. 15. Papyrus : εχ^ω πρὸς ω
L 16 et 18 $\frac{\text{—}}{\circ}$ = ὁμοίως. - L 19 Σνου(θίου) μητρο(πολίτου)? - Les lignes 19 et 20 sont d'une autre écriture que le reste.

P.N 20

N° 38

Hauteur 12 cm. Largeur 17 cm. Onciale. Fayoum.

Ἀπολλόδωρος καὶ Μυσθαρίων πράκτορες
οὐσιακῶν . . πόλεως Ἡρακλείδου μερίδος
Ἀρσινόε[ι]του ἐπιτηρητῆ οὐσιακῶν ἐδαφῶν
χαίρειν Ἐσχ[ο]μεν παρὰ σοῦ ὑπὲρ τῆς ἐπιτηρήσεως (sic)
5 διορυσσομένης οὐσίας φοινικῶνος ἀρουρῶν ἕς -
στρατηγῶν λεγομένου ὑπὲρ τοῦ διεληλυθότος
ἐκ[κ]ρα[ι]δε[κ]α[τ]οῦ ἔτους τὰς συναγομένους δραχμὰς ἑκατὸν
τε[σ]σε[ρ]άκοντα γίνονται 5 ρμ . Μυσθαρίων συνέσ-
[χον] δραχμὰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα / 5 ρμ .

An 207-208

10 Ἐ[τους 13] Λουκίου Σεπτιμίου Σε[ου]ήρου Εὐσεβοῦς Περτινέκος
[καὶ Μάρκου Αὐρηλίου Αντωνεῖνου Εὐσεβοῦς Περτινέκος]
[καὶ Μάρκου Αὐρηλίου Αντωνεῖνου Εὐσεβοῦς Σεβαστῶν]
[καὶ Πουβλίου Σεπτιμίου Γετα Καίσαρος Σεβαστοῦ]

L 2. Avant πόλεως, deux traits presque verticaux : l'espace vide à gauche ne contenait qu'une lettre ou deux ; peut-être γ avait-il μη, abréviation de μητρο? - L. 3. Le ou les noms de l'ἐπιτηρητής paraissent avoir été sautés.
L 4. ἐπιτηρήσεως. - L 6 = 6 1/2. - Les lignes 10-13 sont écrites en

L. 8-9. Peut-être συνέσ[χηκα δρῶν]. Voir N° 23 p. 8-9. - Les lignes 10-13 sont en une onciale plus petite que le reste. - A la fin de la ligne 11 le copiste a écrit par erreur Περτινακος au lieu de Σεβαστῶν et il a reproduit à la ligne 12 tout le cartouche de Caracalla. - 13 à la suite de Σεβαστοῦ, traces de lettres provenant de l'indication du mois et du jour.

P.N° 63 Verso

N° 39

Hauteur 16 cm., Largeur 5 cm. Cursive

Entre 201
et 211

Ἔτους [. . .] Αὐτοκράτορων
 Καίσαρων Λουκίου
 Σεπτιμίου Σεουήρου
 5 Εὐσεβοῦς Περτινακος
 καὶ Μάρκου Αὐρηλίου
 Ἀντωνίνου Εὐσεβοῦς
 Σεβαστῶν (καὶ Πουβλίου
 Σεπτιμίου Γέτα Καίσαρος
 Σεβαστοῦ) ΘΩΘ ΚΣ'
 10 Περύσις Ἐριέως
 μεμισθόμε (sic) ἑκα-
 τοῦ πυροῦ ἰς τὸ δη-
 μοσίον ἄρτάβας
 ἐκξήκοντα
 15 . . . ὡς πρόκειται
 Ἰέρξ Παιγκράτους
 ἔγραψα ὑπὲρ αὐ-
 τοῦ μὴ ἰδοτος
 γράμματα

L. 7-9 (καὶ Πουβλίου —
 Σεβαστοῦ). Tous ces noms et
 titres effacés après le meurtre
 de Géta, comme dans nombre
 de pièces et d'inscriptions

L. 15 [τ — ξ'] : πυροῦ
 ἄρτάβας ἐκξήκοντα.

Hauteur 14,5 cm. Largeur 8,5 cm. Cursive. Fayoum.

- [Ἔτους κδ' Αὐτοκράτορος Κεῖσαρος]
 [Μάρκου Αὐρηλίου Σε]ουήρου
 [Ἀντωνίνου Σεβασ]τοῦ Ἐπειφ
 γ' Διέγρ(αφεν) Σώφου κ̄κι μετόχ(ου)
 5 πρὰκ(τορσι) Σοκ(νοπαίου) Νήσου [Τ]εσενούφης
 Τεσεν[ρ]ύφως τοῦ Τεσινούφε-
 -ως μη(τρὸς) Τενίφ χω(ματικῶν) τοῦ διελη(λυθότος)
 κγς ς ἕξ ρ̄ προς = / ς ς ρ̄
 και τὰ προςδ
 10 Στοτοῆτις ἀδελφός
 μητρὸς τῆς αὐτῆς χω(ματικῶν)
 τοῦ διεληλυθ(ότος) κγς ς ἕξ ρ̄
 και τὰ προςδ / ς ς ρ̄ προςδ

An 216

27 Juin

214-215

17. Τενίφ, pour Τενίφρημης. L'abréviation n'est peut-être pas seulement tachygraphique, mais imitée aussi du langage courant. —

1. 8-9 et 12-13 = δραχμῆς ἕξ, ὀβολοῦς τέσσαρας, προδδिएγραφόμενα ὀβολοῦς δύο. γίνεται δραχμῆς ἕξ, ὀβολοῦς τέσσαρας και τὰ προςδ δια-γραφόμενα. La seule différence entre les deux comptes, c'est que dans le second, les 2 oboles additionnelles ne sont pas marquées.

Hauteur 25 cm. Largeur 15 cm. Cursive Fayoum.

Κοπρῆς Τροφίμου καὶ Ἀπ[ύχ]χ[ι]ς Πανεγβ[η]ούλιος
καὶ Ὀννοφρ[ι]ς Νεμεσά[τος] καὶ Ἐπίμαχος ἀπαί(ωρ)
μη(τρός). Κοπρίλλης καὶ Ψάρ[ος] Πετιρομούθιος
καὶ τῶν λο[ι]πῶν πρε(σβυτέρων) κώμης Φιλαδελφείας
5 Σαραπίων[ι] Τ[ι]σενούφιο[ς] κοινωνός ἡμῶν, χαίρειν.
Ἐσχῆκαμεν παρὰ σοῦ τοῦ ὅλου χρόνου ἡμῶν
εἰς λόγον δαπάνης καὶ Ὀρ.νίου γραμματεῦς
καὶ πασῶν δαπανῶν ἀργυρίου δραχμῆς
ἐπτακοσίας, τῶν ἀπὸ Ἐπ[ε]ίφ[α] εἰς Μεσορή
10 τοῦ εἰσιόντο[ς] ἔτους κατὰ μῆνα. τὸ δὲ οὖν ἐξῆς.
Μεσορή 15 δραχμῆς ἑκατὸν εἰκοσι ὀκτώ,
Θῶθ κδ' ἄλλας δραχμῆς ἐξήκοντα, Φαῶφι
ζ' ἄλλας δραχμῆς τεσσαράκοντα, Ἀθῦρ α' ἄλλας
δραχμῆς ἑκατόν. Χοιάκ. ἄλλας δραχ(μῆς) τεσσέρα-
15 κοντα ὀκτώ, Τύβι. ἄλλας δρ[α]χ[ι]μῆς ἑκατὸν [εἰκο]σι,
Μεχείρ 5 ἄλλας δρ[α]χμῆς ἐξήκοντα, Φαμεν[ῶ]θ δ'
ἄλλας δραχμῆς ἑκατόν, Φαρμοῦθι ζ' ἄλλας δρ[α]χ[ι]μῆς εἰκοσι
τέσσαρες. Πάχων. ἄλλας δραχμῆς] εἰκοσι. πλήρες. εἰάν δέ τις
ἡμῶν η ὦν σοι τὰς προικμένας
20 δραχμῆς Δρόσχορος ρεστ.
πρ[ο]κειμην] ὦμα υτώ
ἀγρα} δ

An 222
222-223
9 Août 222
21 Sept.
4 et 28 Oct.
Nov. Dec
Dec 222-Janv.
223
1 et 28 Fevr.
2 Avril
Avril, Mai

25 L Β' Αὐτοκράτορος Καίσαρος Μάρκου Αὐρηλίου]
Σεουήρου Ἀλεξάνδρου Εὐ[σ]εβούς [Εὐτυχοῦς]
Σ[ε]βαστ[οῦ].

222-223.

L. 4. l. καὶ οἱ λοιποὶ πρεσβύτεροι. Le scribe a suivi ici par erreur la formule en
 γὰρ. - L. 5. l. κοινωνῶ. - L. 7. l. γραμματέως. - L. 9 αβ indique la 1re année du règne
 d'Alexandre Sévère. - L. 18. l. τέσσαρες. - L. 20. Διόσκορος est probablement le même
 personnage qui figure, avec le titre de νομογράφος, au bas de l'acte suivant
 (P.N. 50 Pl. 32 sqq), dressé par lui, la 3e année du même règne, dans la même cursive.
 L. 21-22 ... [ἔγραψε τὸ σῶμα [ὑπὲρ αὐτῶν] ἀγραμμάτων]. ? (cf. N° 42. Pl. 32 sq).

P.N 50

N 42

Hauteur 33 cm. Largeur 13 cm. Cursive. Fayoum.

[Ἐ]τους τρίτου Αὐτοκράτορος Καίσαρος
 Μάρκου Αὐρηλίου Σεουήρου Ἀλεξάνδρου
 [Ἐ]υσεβοῦς Εὐτυχῶς Σεβαστοῦ. Μεσορῆ α'
 Αὐρηλίου Διοσκόρου Πρεΐσκου καὶ Ἰεροῦ
 5 [Γεμελλου [καὶ Πεκῦσις Μουῖτος καὶ Σαρ-
 πίων] καὶ Νείλος Πρωπῆτος καὶ
 [Παβεταῖς [Ἡ]ρᾶ καὶ Παποντῶς Θιάτος καὶ
 [Ἀμμώνιος Φαίδρου καὶ Παιηοῦς] Ἄννα
 [καὶ] Γεμελλῆς Ἀντιφίλου καὶ Παούβεσις
 10 [Ἀπύρχεως καὶ Μυσθῆς Ἀπύρχεως καὶ
 . μμ. νας Πετειῦτος καὶ Διογενῆς
 [Παν]εβηνοῦσιος καὶ Σαρπίων Κρονίω.
 - [ν]ος καὶ Ἀπολλῶς Μεννηίου καὶ Στρατιπ-
 [πος]. . . μᾶς (μ) καὶ Κοπρῆς Πάσι καὶ Σισῶις
 15 καὶ Κοπρῆς Ἐρμῆ καὶ τῶν λοιπῶν

An. 224

25 Juillet

[δημοσίων καὶ οὐσιακῶν καὶ προσοδικῶν
 [γεωργῶν κώμης Φιλαδελφίας· συνί
 [θῆντο πρὸς ἑαυτοὺς σὺν ἀλλήλοις
 οἱ [προ]γεγραμμένοι δημόσιοι γεωργοί
 20 [τῆς] πρ[ο]καμ[έν]ης κώμης, εἰς τὸ συνμί-
 [νε]ν πάντες . . . συνκατάθεσιν πάντες
 πεποιθῆσθαι ἐπὶ τοῦ πάντες δίδοντας
 ἕκαστος ἐκ δραχμῶν εἴκοσι τοῖς
 [γ]εναμένοις πραιβοῖτεροι τοῦ δ²
 25 εἰς [σ]υνπληροῦσιν τῶν γεναμένων
 πραιβοῖτεροι ἀνδρῶν τρεῖς ἀκόνα,
 ἐπὶ τῷ αὐτοῖς μὴ λαμβάνειν πλείονα
 τῶν τρεῖς ἀκόνα, καὶ μένιν τὸ ἔτιμον
 τ[ο]ῦ φολετροῦ καὶ ἄλλων κατὰ τὸ ἔθος.
 30 περὶ δὲ τοῦ ταῦτα ὀρθῶς καὶ καλῶς γεγε-
 νῆσθαι ἐπερωτηθεὶς ὁμολογοῦμεν.

Διόσχορος νομογράφος ἔγραψα τὸ βῶμα
 καὶ ὑπὲρ ταῦτων γράμματα μὴ εἰδότεων.
 Παβετᾶς Ἡρακλίου ὑπογονατίας καὶ
 35 [Αὐ]ρήλιος . . . παπῆς ἱππίατρος συνεθέ[μ]ε[θ]α[ι]
 ὡς πρόκειται. Αὐρήλιος Ἀμμώνιος συνεθέ-
 μην ὡς πρόκειται. Ἀρποκρετίων Διοσ.
 κώρου συνεθέμην ὡς πρόκειται.

Nous ne corrigeons pas les fautes dont ce texte est surchargé. L. 7. Παβετᾶς
 [Ἡ]ρᾶ, le même personnage, peut être, qui a signé, ligne 34; Ἡρᾶς n'est en effet
 que le diminutif Ἡρακλῆς. — L. 11 [Ἀ]μμ[ω]νίας ? — 21. Ἐνταῦθα πάντες et

συγκρατήσεων, un espace vide de 3 lettres. - L 22-23. = ἐπεὶ τοῦ πάντες δίδοναι
 ἕκαστος δ. - L 23. εἰς δραχμῶν est distributif. - L 23-24 = τοῖς γενεμένους πρεσ-
 βυτέρους τοῦ δ^β εἰς συνπλήρωσιν τῶν γενεμένων πρεσβυτέρων. - 2? πλί-
 ωνας est une seconde leçon: le texte avait δ'αὐτῶ πλίωνας. - 28? ἔτιμον αὐ ἔτοι-
 μον? - Les lignes 34-38 sont d. différentes mains: l'écriture paraît chan-
 -ger d'une phrase à l'autre. - L 34 ὑπογονατίας = bandagiste? Le mot est nou-
 -veau.

PG 130

N° 43

Hauteur 16 cm. Largeur 17 cm. Cursive. Fayoum

[Ἔτους ἐβδόμου Αὐτοκράτορος Καίσαρος Μάρκου Αὐρηλίου Σεουήρου] An 226
 Ἀλεξάνδρου Εὐσεβίου]

[Εὐτυχίου Σεβαστοῦ μηνός Ἀδοιανῶν Χοιῶν] Ἀρσινό- Nov. Déc.
 - [εἰτου νομοῦ. Ὀμολογοῦσιν Αὐρηλίοι Πλουτίων ἀφ' ἑτῶν τεσσαρεκοντα.
 οὐλή [μετώ-

[πῶ και Ἀπιανός ὡς ἑτῶν τριάκοντα δύο, οὐλή [μετώπῳ] ἐξ ἀριστερῶν,
 ἀμφοτέρων Ἡρώνος

5 [τοῦ . . .] ος και Ἀφροδισία [Σαραπείωνος] τοῦ Σαραπείωνος ὡς ἑτῶν
 τεσσαράκοντα δύο οὐλή

[χετροκνήρια ἀριστερά, οἱ τρεῖς ἀναγραφόμενοι] ἀμφοδου Ἀπολλωνίου
 Σερακλείου ἄλλων τόπων.

[Αὐρηλίῳ Δημητρίῳ υἱῶ Νείλοῦ] γυμνασιαρχήσαντος τῆς λαμπροῦς
 - τῆς πόλεως τῶν

. και γυμνασιαρχήσαντος τῆς Ἀρσινοειτῶν πόλεως. Ἐχειν
 παρὰ σοῦ οἱ ὀμ[ο]-

- [λογούντες ἐξ ἀλληλεγγύης διὰ χειρὸς ἀργυρίου κεφαλαίου δραχμῆς δια-
- κοσίας τεσσαράκοντα]

10 ... δε καὶ μεμετρηῖσθαι χρῆσιν ἐγ γίνε κριθῆς ἀριάβας τεσσαράς,
ἅπειρ ἅπαντα ἀποδώ-

- [σομεν ἐκ πλήρους ὁμοίως ἐξ ἀλληλεγγύης ἐν μηνὶ Πλευνί τοῦ ἐνωτῶ-
- τος ἔτους, τὰς μὲν δραχ-

[- μῆς ὅπου ἦν ἐντύχη, [τὴν δὲ κριθὴν ἐν τῇ μητροπόλει μίτρῳ δρομί-
- ω τετραχοινικῶ.

[Ἐὰν δὲ ἐν τῇ] προθεσίᾳ μὴ ἀποδώσι, ἐκτινοῦσι τῷ Αὐρηλίῳ, τῶν μὲν
δραχμῶν]

[τὸν ἰκανὸν [τό]κον δραχμαῖον, τῆς δὲ κριθῆς τὴν ἐπὶ τοῦ καιροῦ
ἐσομέν[ην]

15 [δυσλ]ῆν τεμῆν, καὶ ἐπὶ τῆς ἀπειθήσεως γενομένης Αὐρηλίῳ Δημητρίῳ]
τῆς πράξεως οὐσης] ἐκ τῶν ὁμολογούντων, καὶ ἐξ οὗ ἐὰν αὐτῶν ἀλ[ιρ]-
- ται καὶ ἐκ τῶν ὑ[παρ]-

χόντων αὐτοῖς πάντων καθάπερ ἐκ δίκης, περὶ δὲ [τοῦ] ταῦτα.....

[καὶ χρῆ[στῶς]

πεπραχθαι ἐπερωτηθέντες οἱ προδεδηλωμένοι ἀλλήλους [ὁμολ]ό-

- [γ]ηθῶν.

Πλουτίων καὶ Ἀπιανὸς ἀμφότεροι Ἡρώνας καὶ Ἀφροδισία Σ[α]-
- ραπίωνος]

ἀναγραφόμενοι ἀμφοδον Ἀπολλωνίου Ἰερρακείου ἔχομεν [παρὰ]

[Δημητρίου] Νικίλου]

20 ἀργυρίου δραχμῆς διακοσίας τεσσαράκοντα [καὶ κριθῆς ἀριά]-
- [βας τεσσα]-

- [ρας καὶ ἀποδ[ώσομεν ἐν] τῇ προθεσίᾳ, ὡς πρόκειται.....

[ἔγρα]ψα ὑπὲρ αὐτῶν ὄντων ἀ[γραμ]ματ[ῶν].

L. 1. Manquent 30 lettres environ; peut-être y avait-il, après l'indication du
 quantième: [ἐν τῇ λαμπροτάτῃ μητροπόλει τοῦ Ἀρσινόειτου νομοῦ. Arsinoé
 porte le titre de λαμπροτάτη dans BUG 362, 214. - L. 5. Probablement
 [τοῦ Ἡρώ]νος. - L. 8. [Ἡρακλεοπολιτῶν]? - L. 10. [ὁμοίως] δὲ καὶ ? -
 L. 13-14. Sur τὴν ἐπὶ τοῦ καιροῦ ἐσομένην... τελετὴν, voir P. Gen. N° 8
 ll. 13.14, 25.26. (cf. ib. N° 9 ll. 18-19) et, dans la Revue des Études Grecques
 (1895 pp. 321-399) l'article intitulé "Une Spéculation à la Hausse". - L. 16.
 ε[ἴ]να ὀρθῶς αἰ καλῶς κ[αὶ] χρηστῶς. - L. 22. Manquent le nom et le pa-
 tronymique du personnage qui a tracé les lignes 19-23, lesquelles sont d'une
 cursive plus rapide que le reste.

P.N 25

N° 44

Hauteur 21 cm. Largeur 11 cm. Onciale courante
 Fayoum.

[... Ἀντωνέινος ὁ καὶ Διονυσίου]δωρος βεση(μείωμα) ζε τῶν
 [Ἀυτοκρατόρων Κωνσταντίνου καὶ Παλληνοῦ Σεβαστῶν .
 Μεχρὶ 5

An
260

31 Janv.

5 [Σύρω... τῶ καὶ Σαρρατίωνι κοσμητῆ] (βουλ(ευτῆ) βιβλιο-
 φύλακι) Ἀρσινό(ίτου)
 [Παρα... λίας τῆς καὶ Θεοδορίου Δημητρίου τοῦ καὶ Ἀντω-
 νείνου...]ου ἀρχιερατεύσαντος τῆς Ἀρσινόειται πόλεως
 ... του τοπων μετὰ φροντιστοῦ τοῦ ἀδελφοῦ
 [... τοῦ καὶ] Ἀντωνείνου. Ἠγόρασα κατὰ δημόσιον χρῆμα.
 [τισιμὸν ἐπὶ τοῦ ἀ]ρχείου ἐνθάδε τῇ ἐνιδύσῃ ἡμέρᾳ ἐν τῇ

10 η ἐκ Νεππουνίου καὶ τοῦ Εὐτυχίδου λεγομένου
 [..... ἐκκαίδεκατον μέρος, ὃ ἐστὶν ἀπὸ ἡμῶν ἐκκαίδε.
 [κατον μέρος οἰκίας καὶ ἑτέρας οἰκίας διπυργίας καμάρας καὶ αἰ-
 [θρίου, τούτων τῶν] τόπων πάντων συνηνωμένων (μ) ἀλλήλους
 [.....] τριμῆς ἀργυρίου δραχμῶν χελίων πεντακο-
 15 [σιών..... παρὰ] Αὐρηλίου Ρούφου] Ἰσιωνος τοῦ Παπιρίου Ἀγο.
 [..... ἢ ὡς χρηματ]ίει διακειμένου κ]ατὰ παράθεσ[ι]ν δια σοῦ ἐπί
 μηνός φρασί ἐπὶ [ὄ]νόματος τοῦ υποχειρίου
 στυγεῖνά τοῦ καὶ Ἀπ[ολ]λωνίου ἀφῆλικος καὶ αὐ-
 ἡμῶν ἐκκαίδεκατον] μέρος καὶ ἐπιδίδωμι εἰς
 20 [.....] γενέσθαι ἀκολουθῶς ὡς παρετέμην ἀντιγρά-
 [φω..... ἐπὶ] τὸ πᾶν γὰρ τὴν ἀπογραφὴν αὐτὸς ποιῶ καὶ
 καὶ ἐστὶ καθαρόν μηδενὶ κρατούμενον· εἰ δὲ φε-
 [.....] δῶ]ρο κατεσχημένον διὰ τοῦ βιβλιοφυλακείου
 τῆς διὰ τῆς παρεθέσεως τῶν δραχμῶν
 25 η ἡμέρα σὺν ἄλλαις εἰς ἀπόδοσιν Λουκίῳ Ἀλκείῳ
 [..... τῷ καὶ Ἀ]ντινοεὶ δανιστῇ ἀκολουθῶς ἢ παρετέμην αὐ-
 η
 Σύρος ὁ καὶ Σαρατίων κοσμητῆς (βουλευτῆς) διὰ
 ἐμοῦ Αὐρηλίου
 [Ἀντωνίου τοῦ καὶ Δι]ονυσόδωρου γραμματικῶς ἀποβυσταπέντος κατεχώ(ρ)ισεν
 [Ἔτους] Ἰ Αυτοκρατορῶν Κλαύδιων Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλλικηνῶν Σεβαστῶν
 Μέχρις 5'

La suscription (ll 1-3) et la souscription (ll 27-29) sont en cursive. Dans
 le corps de l'acte, il manque de 11 à 15 lettres à gauche de chaque ligne ;
 dans la suscription et la souscription, qui s'étendaient sur toute la largeur
 du papyrus, cette lacune est plus considérable. — 41. probablement [Αὐρηλιος

Ἀντιφθέϊνος κτλ. - L 7 - Probablement [Ἀγηγηπίου τοῦ καὶ] Ἀντιφθέϊνου. -
L 9. [ἄμφοδῶ τελευτήη? - L 17] Manque l'indication de l'endroit et du
jour où le vendeur, Auriélius Rufus, qui n'habitait pas ordinairement à Ar-
sinoé y avait élu domicile par l'entremise du grammate Dionysiodore,
quatre mois avant la vente. - L 21 : αὐτὸς στοιῶ signifie que le φροντιστῆς
se substitue entièrement à sa soeur. (Voir sur un cas semblable l'article de
la Revue des Etudes Grecques (1895 p. 324) intitulé "Une Spéculation à la hausse"
L 25. Le dernier mot de l'acte est suivi immédiatement du premier mot
de la souscription.

Correspondance de Flavius Abinnius

La correspondance de Fl. Abinnius, commandant de cavalerie
au camp de Dionysiade, dans le nome d'Arsinoé, vers le milieu
du IVe siècle, comprend une soixantaine de pièces, qui ont quit-
té l'Egypte en 1893, pour se répartir inégalement entre
les deux collections de Londres et de Genève. Au British
Museum sont échues trente-six lettres; à notre Bibliothèque,
les dix-huit dont nous publions ici le texte plus ou moins
complet et un petit nombre de fragments inutilisables.
Les lettres conservées à Londres ont paru en 1898 dans le
second volume des Papyrus Grecs du British Museum
(pages 265-307), avec une introduction générale et des

notices détachées, relatives aux différentes pièces. L'éditeur, M. Kenyon, a laissé en dehors de sa publication, comme trop mutilés, trois des trente-six textes qu'il avait entre les mains (Nos 228, 419 et 420). Nous espérons tous deux que les fragments de Genève et ceux de Londres une fois rapprochés se complèteraient mutuellement. Cette attente a été déçue; chacun de nos fragments représente à lui seul une lettre, et la correspondance d'Abinnius était malheureusement plus riche que nous ne l'avions cru.

En compulsant les textes de la collection de Genève et en m'aidant des indications sommaires que le Catalogue général des Papyrus du British Museum donnait déjà sur les lettres conservées à Londres, j'ai tracé, dans la Revue de Philologie (XX, pp. 43-52) une caractéristique provisoire de la Correspondance d'A. Binnius. L'étude directe et complète de l'ensemble, telle que nous pouvons la faire aujourd'hui, me paraît confirmer ce que je disais alors sous d'expresses réserves.

Quinze lettres en tout sont datées. Deux remontent à l'an 343 (P.B.M. 245 et 420); une à l'an 344 (Pben. 45); c'est l'ordre signifié en latin au commandant par le duc Valacius d'avoir à se démettre de ses fonctions; deux appartiennent à l'année 345 (P.B.M. 233, Pben. 48) pendant laquelle il vécut à Dionysiade en simple particulier. Viennent ensuite neuf lettres de l'an 346 où il porte de nouveau l'un ou l'autre des deux titres

des deux titres militaires d'ἐπιπλοχος εἰλης et de στρατιώτου τοῦ κείστορος correspondant aux doubles fonctions qui, après un court interim, lui avaient été rendues par le duc Felicissimus et qu'il remplissait encore en 350, date de la toute dernière pièce du dossier.

Dans la plupart des lettres transcrites ci-dessous, le nom du destinataire figure, orthographié de très diverses façons (Voir Revue de Philologie. l.c. p. 48. et Papyrus Grecs du BM p. 268), à la première ligne du recto, soit dans l'adresse, et se répète en travers du verso. Il en est trois où l'adresse a disparu avec toute la partie supérieure du texte, mais où l'indication du verso subsiste.

Dans une lettre, le N° 55, Abinnius n'est désigné au recto que par son titre de στρατιώτης. Enfin, le nom et le titre d'Abinnius manquent tous deux au N° 62, un des plus importants, car il émane d'un officier supérieur, qui commandait un autre camp romain en Egypte, et nous donne sur la vie militaire des détails inédits. Cette pièce n'en appartient pas moins certainement à la correspondance de notre préfet.

Quant à la classification de ces textes, j'ai mis en tête ceux dont la date est indiquée et au nombre desquels sont les deux spécimens déjà publiés dans la Revue de Philologie. Les autres lettres se suivront par catégories, comme dans le recueil du British Museum.

Abinnius était chef de troupes; il avait son mot à dire,

probablement le premier et le dernier, dans les affaires civiles du district; enfin il avait ses affaires à lui. De là, une distribution de nos textes en trois groupes, les deux premiers groupes se rattachant à la correspondance officielle d'Abinnius, et le troisième à sa correspondance privée.

PG II

N° 45

Hauteur 25 cm Largeur 38. Cursive Latine
Publié dans la Revue de Philologie l.c.

.... us Valacius

Abinnio suo
Salutem

... ario ex protectoribus iuxta divinitus sancita subrogato tibi, eo quod

[imp]erii jam tempora complisse suggereris, et milites aliam quam nuncusque

[dusi]sse videris, et signa dominica solidamque inarmationem eorundem

5 [stat]im t[ra]de; de singulis etiam pro tutela publica observandis instruere

[cura], ne quap[ro]m] sub primitiis saltem suis erroris titubantiam incurrat;

[his]que observatis, deposita administratione supradicta, propriis

[atten]de u[tilita]tibus . Bene val[e].

9 Fl(avio) Leontio praef(ecto) praet(orio) et Fl(avio) Sallustio
mag(istro) ped(itum) vv cc coss.

An. 344

1, 9 - D'une autre main que le reste - vv cc coss = viris clarissimis
consulibus

PG 13.

N° 46

Hauteur 23,5 cm. Largeur 10 cm. Onciale courante

Αὐρήλιος Πλάς οὐτρανός
κα ἐν κ[ώ]μη

Διον[υσία]δε [τοῦ] [Ἀρ]σινό[ι]του νομοῦ
Ἐλα[ο]υῖω Ἀβ[ι]ννε[ω] ἀπο πρε.

5 . πο[σι]των χεῖρειν

Ἐμολογῶ δ[ιὰ] τοῦδε τοῦ γραμ-
ματίου ἐπανέν[ε]υ[κ]ες
ἐπὶ τούτου τοῦ γραμματίου
τιου τρία νομομάτια Ἄν. . 1

10 δεκαδάρχη κάστρων
Διον[υσια]δος εἰλης πέμπτης
πραληκτων ἠτιδανδης
εἰς . των τῆς αὐτῆς πρω-

· ματ[ίω]ν[ος] καὶ [σ]ὺν Θεῶ
15 ὡς ἂν δυνήθ[ω] σ[ο]ὺ ε. [έ].
· γγύας ἀποκαταστήσω
μετὰ καλῆς πίστεως
ἐκ πλήρους

Μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαουίου
20 Λεοντίου καὶ Φλαουίου
Σαλουτίου τῶν λαμπροτάτων
ἐπαρχῶν. Μεχέρ η

Αὐρήλιος Πλᾶς
συνεευδοκῶ πα[σ]τει
25 τοῖς ἐγγεγραμμέν[οις]
ῶς] πρ[ό]κειται Σύρος
ἔγραψα ὑπὲρ αὐτοῦ.

An. 345
2 Février

L. 2 κα[τοικῶν]? - L. 8-9. Les deux dernières syllabes de γραμμα-
· τίου ont été écrites deux fois. - L. 12: ητιδενδης est évidemment le
· surnom ou la devise, inconnue jusqu'ici, de l'Ala Quinta praes-
· lectorum campée à Dionysiade (Notit. Dign. Orient 25 B. 11). C'est
du latin maladroitement transcrit. Peut-être et idem des ou
itidem des? L. 13 εἰσ[ακτ]ῶν? - Les lignes 23-27 semblent être
d'une autre écriture que le reste. - L. 25. Un Syrus fait partie
de l'entourage du préfet Abinnius, dans les N°s 243 et 404 des PBM,
la 2e fois avec le titre de δομοδοτικός

Hauteur 26 cm. Largeur 15 cm. Cursive

Φλαουίω Αβινκίω ἐπάρχῳ εἰλης στρατι-
 -ωτῶν κάστρων Διο[η]υσιάδος παρὰ Φλα[ο]υίου
 Αὐνῆ οὐτρανοῦ τῶν ἐντίμους ἐπολλυμένῳ
 γιουχούντι ἐν κώμῃ Ἐρμού πόλι. Πρὸ ὀλίγων
 5 ἡμερῶν τούτων, οὐκ ἔδα τινι λόγου καὶ ληστρι-
 -κῷ τρόπῳ, νυκτὸς χρηθάμενοι, τινὲς κακου-
 -ργοὶ ἐπήλθαν οἰκία μου καὶ ἢ τι εἶχον ἐν
 τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ βαστάξαντες, καὶ μέχρι δαύρου
 μηδὲν εὐρηκέναι με ἀπὸ τῶν συληθέν.
 10 -των. διὰ αὐτὸ τούτο ἀξίῳ καὶ δέομαι σου τῆς
 φιλανθρωπίας τῷ ἐρήναρχον καὶ τοὺς
 δημοσίους τῆς αὐτῆς κώμης Ἐρμού πόλι.
 -ως καὶ καταναγκασθῆς αὐτοὺς τοὺς κακου-
 -ργοὺς συπαρασθῆσαι, εἴτα γραφέντα ὑπ' ἐ-
 15 -μοῦ εἰς γνώσιν τοῦ κυρίου μου δουκὸς
 ἀνακίης· αὐτοῦ γὰρ ἐστὶν τὰ τοιαῦτα πολ-
 -κῶντες ἐπιδικίν. καὶ τούτο τυχῶν χάρι-
 -τά σοι ὁμολογήσω, κύριε διευτύχει

Φλαουίος Αὐνῆς ἐπιδέδοκα

20 Ὑπατερίας τῶν δεσποτῶν ἡμῶν Κ[ωστ]αντίου
 τὸ δ' καὶ Κωνσταντὸς τὸ γ' Ἀγούστῶν Παχῶν 5'

Am 346
i Mars

Cf. PBM N°s 245 (II. 2/1-2/2), 407, 242, 408 (II. 2/4-2/6)

Dans ce texte, comme dans beaucoup d'autres, je ne relève qu'un choix restreint de fautes. 1. 3. ρ: τῶν ἐπιμῶς ἀποδεδωμένων. - 1. 5. ε: οὐκ οἶδα εἶναι λόγῳ. - 1. 7. ε: εἴ τι εἶχον. Ce qu'il y a de étrange, c'est que plusieurs des plus grossières incorrections de cette pièce (οὐκ οἶδα - τοῖσιν ὄντες - τοῦτο τυχεῖν. κ.τ.λ.) se retrouvent telles quelles, aux mêmes places dans les Papyrus de Londres cités plus haut. L'hypothèse d'un seul et même copiste ne suffirait pas à expliquer le fait; elle est d'ailleurs écartée par une simple comparaison entre les fac. simile du B.M et l'écriture de ce document. Il faut supposer que les γραμματεῖς ou les scribes de toute une partie du district avaient sous les yeux des copies de formulaires provenant d'un modèle unique et dont elles reproduisaient fidèlement toutes les particularités orthographiques.

PG 6

N° 48

Hauteur 25,5 cm. Largeur 11 cm. Cursive.

Publié dans la Revue de Philologie. l. c.

Προσ[ε]φώνησ[εν] κα[ὶ] ὁμολόγησ[εν] Φλαούιος
Ἡλείας στρατιώτης ἀναφερο[μενος] ἐν
κάβτροις Διον[ύ]σιδος ὑπὸ Αἰγύ[πτι]ου
ἐπαρχόν ἀπο[φ]η[κ]ι = καινού π[ε]πρακ[η]έναι
5 τῶ Φλαουίῳ Α[βι]νναίῳ τῆς ὑποκ[ε]μένης
βοῆς τῶν ἀρίστων δύο τελίας, ἢ μίαν] μίαν
μελανήν ὀνόματι Σαλε...»

τὴν δὲ ἑτέραν φυρὰν ὀνόματι «Ο.
 -τε εἰ αἰί». καὶ ἀπέσχον παρὰ [τ]οῦ[το]υ
 10 τὴν συμ[π]εφωνηθεῖσαν
 μεταξύ [ἡ]μῶν ἀλλήλων
 τιμὴν ἀργυρίου κεφαλίου
 σεβαστοῦ νομίσματος τάλαν-
 -τα χίλια διακόσια / 3 ἑσ' ἐκ
 15 πλήρους διὰ χειρὸς. καὶ βε.
 .βαῖω πᾶσι βεβαίωσι ἀπὸ παν-
 .τός τοῦ ἐπελευδομένου
 ἢ ἐμπορησομένου. τὰς
 δὲ βόας ἐντεύθεν παρὲ.
 20 .λαβεν ὁ προκείμενος
 Ἀβίνναιος ταύτας τοιαύ-
 .τας ἀναπορίφους. ἢ πρά-
 .σις κυρία. καὶ ἐπερωτη-
 .θεὶς ὡμολόγησα.
 25 Ὑπατείας τῶν δεσ-
 .ποτῶν
 ἡμῶν Κωνσταντίου
 Αὐγούστου δ' καὶ
 Κωνσταντος Αὐγούστου
 30 τὸ γ' Μεσορῆ δ'
 Ἐρλαύιος Ἡλείας ὁ προκείμενος
 πέπρακα τὰς βόας καὶ ἀπέσχον

An 346

28 Juillet

τὴν διμῆν ἐκ πλήρους. φλαύ.
- ιος Οὐενάφ[η]ρ οὐεδρανός ἀπὸ
35 Διονυσιάδος ἀξιώθεις
ἔγραψα ὑπὲρ αὐτοῦ πα-
- ροντος ἔγραμμάτου

Pour la critique et l'acécise de ce texte, je renvoie à l'article de la
Revue de Philologie cité plus haut. — Les lignes 31-37 sont d'une
autre écriture que le reste. — L. 34. Venafes se retrouve dans
le fragment 249 du B.M. (II. p. 309).

PG 6

N 49

Hauteur 20 cm. Largeur 10 cm. Onciale courante

φλαουείω Ἀβινναίω ἐπιάρχω
εἰλης στρατιωτῶν κέστρων
Διονυσιάδος Παρὰ Αὐρηλίου
Οὐρ[α]νίου υἱοῦ Δαλματίου ἀπὸ
5 περποσίτων. Γεουχούντι ἐν
κώμη Θεοξενίδι, κατὰ τὴν τεσσαρ-
- εσκα[ι]δεκάτην τοῦ ὄντος μην-
- ὸς Χοιῶν, περιερχομένου
μου τὸν ἀγρόν μου, εἶπέν
10 μοι Διοσκόρος υἱὸς Παύλου
τοῦ Λιβυκοῦ ὅτι τὰ πρόβατα
Πέτρου υἱοῦ Ἀτάμωνος καὶ δύ[ο]

αὐτοῦ ἀδελφοὶ ἄλλοδαποὶ
 ἐξαγρήσαντες τὰ πρόβατα
 15 καὶ τὸν χορτὸν σφετερί-
 σαντες. καὶ ἀπάντηκα αὐτοῖς
 καὶ ἐπήλθάν μοι οἱ τρεῖς περὶ
 τὰ ὄρια τῆς Ἑρμοῦ πόλεως
 καὶ κατώβαλλον καὶ [π]ληγῆς
 20 ἀπέκτεινάν με. διὰ αὐτοῦ του.
 το ἀξιῶ καὶ δεομαί σου τῆς
 φιλανθρωπίας ὅπως
 τούτους συνλα[βόμ]ενος
 καταναγκάσῃς

L 11 sqq. Manque un membre de phrase Il est très probable que
 le récit de Dioscorus à Uranius va jusqu'à la ligne 20 et se
 se termine qu'aux mots ἀπέκτεινάν με. Les agresseurs y auraient
 regardé à deux fois avant de toucher à un Romain de haut
 grade, et l'ancien commandant ne doit être ici que l'intermé-
 diaire de la victime. — L 14: ἐξαγρήσαντες: Hesychius donne
 ἐξαγρέω comme un synonyme d'ἐξάγω. — L 16 l. ἀπήντηκα. — L 19-
 l κατώβαλλον; ib. l πληγῆς. — L 24. La formule complète qui
 terminait la plainte était à peu de chose près celle qu'on
 trouve aux lignes 17-23 de P.B.M. N° 403.

Hauteur 25 cm. Largeur 9 cm. Cursive

Κυρίω μου ἀδελφῶ

Αβιννέω

Λουπικκίνος

Σαραπίωνος τοῦ ἡμετέρου

5 στρατιώτου ἐντυχόντος

τῇ ἡμέτερᾳ φροντίδι

[περὶ] τῶν τεκνῶν ἀγῶνος

Πέτρου τῆς κόμης Φιλαγρίδος.

οὐ μ[ὴν] ἀλλὰ καὶ τινες εἰς ἑ

10 - αὐτοῦ μέγαρων εἰσ[ῆλ]θαν

καὶ ξιφῶν τῶν τούτου

τι[νά] υπέκλεψαν καὶ ἀνευ-

- ἠκ[ό]οι γεγένηται. γρά.

- φ[ω οὖν] τῇ εὐγενείᾳ σου

15 ἔν[α] τῆν [ἀπάν]τη[σιν] ἔνεκα

του[τῶν] ποιήσης

[τοῦ] στρατιώτου, καὶ [περὶ]

ῶν βούλει κέλευέ μοι,

κύριε ἀδελφέ, ἡδέως

20 ἔχοντι.

ἔρρωσθα[ί σε] ὡς

πλείστ[οις] ἔτε.

- σεν εὐχομαι,

κύριε ἀδελφέ.

Au verso, dans le sens de la longueur:

Κυρίῳ μου [Λουπίπ]ικίν[ος]

Lupicinus est l'auteur d'une autre lettre adressée au commandant à propos d'une dépêche émanant des bureaux de Flavius Felicissimus, duc d'Égypte (P.B.M. N° 405; II pp. 294-295). Les deux textes portent la même suscription. Celui-ci, à la différence de l'autre, est relativement très correct; l'auteur y glisse même des atticismes: toutefois, à certains indices, — suppression de l'article en plus d'un endroit, latinismes tels que πικρον = puer, ἄγῳν = ludus, école etc — on devine que le grec n'est pas sa langue maternelle.

L 1-9 On voit qu'avant de dégénérer en révolte à main armée, la conduite des élèves de Πίτρος, le magister de Philagide, avait donné lieu à des plaintes dont les subordonnés du commandant s'étaient émus. — L 12-13: ἄνευήκοοι = dicto non audientes, ne se trouve pas ailleurs. — L 19-20: περὶ ὧν βούλει κέλευσέ μοι ἡδέως ἔχοντι: la même formule se lit à la fin de P.B.M. N° 405, où εἰ δέος ἔχοντι doit être corrigé.

PG 7.

N° 51

Hauteur 27 cm. Largeur 12 cm. Onciale courante

Des onze premières lignes, à peu près détruites par l'humidité et l'action des cristaux, quelques lettres seulement apparaissent

ζα et là. On peut cependant restituer avec certitude le texte des lignes 1-5 (le 1er mot excepté), et conjecturer sans grande chance d'erreur celui des lignes 9-10.

... τῶ ἀγαπητῶ
[ἀ]δελφῶ Ἀμιν[νέω]
[πλει]στα ἐν[κῶ] χε[ί]ρε[ιν]

5 [Πρὸ] μὲν πάντων εὐχομαι
[τῶ θῶ] περὶ [τῆς σ]ωτηρίας σου
8 γρα...
9 αι [ποτη]ριον ὕδα...
10 - δατος ἐνὶ τῶν [μικρῶν] τούτων
οὐκ ἀπολλί τον [μισθόν] ἑαυτοῦ. μή
λυπίσθω δὲ ἡ [ψυ]χή σου ὅτι πονίς
πίστευε δε τῶ [θῶ] καὶ παῦη. γρα-
φω σοι κε περὶ τοῦ] ἀδελφοῦ τῆς γυ-
15 - ναικό[ς] μου Ναω-ι. υἱός ἐστιν στρα-
τιώτ[ου] καὶ ἔδω[κάν] τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἵνα σ[τρα]τευθῆ. εἰν οὖν δύνη. πα-
-ραφι[ν]αι αὐτόν ὀπίσω. ἔργον καλόν
ποιεῖ, πρότον μὲν διὰ τὸν θῶν. δεύ-
20 - τερον δι' ἐμὲν, διότι χήρα ἐστίν
ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔχει ἄλλον
εἰ μὴ [αὐτόν]. εἰν δὲ πάλιν στρατευ-
-θῆ. ἵνα συντηρήσῃς αὐτόν ἵνα
μὴ [ἐκ]βῆ ἔξω μετὰ τῶν ἐγλε-

25 γωμ[έν]ων ἐκ[κ]ομιῶν. καὶ ὁ
 θς̄ ἀποδιδί σ[ο]μ̄ πρὸς τὴν ἐ[λ]λην.
 μωσύνην σου καὶ ἀνυψί σε εἰς
 τὰ μ...ωνα. Καὶ ὡς ἐξέβην ἀπὸ
 σου ε.εγκας. π. ἀμιος ἀμα ἐμοί -
 0 - ἠξίωσεν δὲ εἶνα ἔλθῃ ἐπὶ τὰ
 σκε[ύ]η] ἑαυτοῦ - ἐβράδυνέν μῃ

La suite dans la marge de gauche sur quatre lignes. Dont les trois premières sont mutilées.

32 ... [ε]λθῶν ἕως... (lacune de 10 à 15 lettres), ἐὰν εἶδῃς αὐτὸν μὴ θέλον-
 - τα εἰσεῖν μετὰ ἐλευθερίας ὡς ὁμο-

33 - [λογ]ήσαμεν ο... (lacune de 8 à 10 lettres) [αἰ]δῶς ὅτι οὐ μόνον αὐτὸν ἀλ-
 - λὰ καὶ ἢ τις ἐὰν ἦν μόνον ἀποπληρῶ... (lacune de 6 lettres)

34 ... ολ. αμαλλ... (lacune de 8 à 10 lettres)... ἔχειν ἐξουσίαν. καὶ ὡς εἰ-
 - πόν σοι πέμπον τὸν κωνηγόν. ἀστίαζομῶ σε καὶ πάντας

35 τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ σου. ὁ θς̄ δὲ διαφυλάξῃ σε.

Αυδος, en travers, en onciale courante :

τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ Ἀμινναίῳ...

Les lignes 9-11 contiennent une citation non canonique ou simplement non littérale de l'Évangile. C'est une sorte de combinaison de St Matthieu X. 42 : ὃς ἂν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήρι-
 - ον ψυχροῦ μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀ-
 - πολέσει τὸν μισθὸν αὐτοῦ, et de St Marc : ὃς γὰρ ἐν ποτίσῃ ὑμῶν
 ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνόματι ὅτι Χριστοῦ ἔσται, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅ-
 - τι οὐ μὴ ἀπολέσει τὸν μισθὸν αὐτοῦ... Le correspondant d'Abin-
 - nius se rapproche plus de St Matthieu que de St Marc. Il avait

écrit ceci ou à peu près : ... [γέ]γρα[πι]ται ... [ὅ]ς ἐὰν δῶ ποτήριον ὕδα-
τος ἐνὶ τῶν [μικρῶν] τούτων οὐκ ἀπολεί τον [μισθόν] ἑαυτοῦ. Cette
citation illustre sans doute un appel à la charité du comman-
-dant, soit le contenu des lignes 6-8.

Θεός, Θεόν, Θεῶ sont en abrégé. Le ν final est remplacé, au bout
de la ligne par un trait sur la lettre précédente. - L 11. l.
ἀπολεί. - L 12. l. λυπείσθω; ἢ πονεῖς. - L 13. l. πᾶνε ou πᾶνοι.
L 14. και πρ[ὸ]ς [εἰ]. - L 15. l. Να[ωμ]ι[ν] : les noms juifs ne sont pas
rares dans la correspondance du préfet. - L 17-18. l. παραφεί[ν]ει.
L 19. l. πρῶτον. - L 24-25. l. ἐκλεγομένων. - L 26. l. ἀποδοῖ. - L 26-27.
l. ἐλεημοσύνην. - L 27. l. ἀνυποῖ. - L 28. l. μ[ε]ί[ζ]ονα? - L 29. l. ἐ[ν]έγκας.
L 30. l. ἵνα. - L 31. l. ἐβράδυνέν με? - L 32. l. ἐὰν ἰδῆς? L 33. l. εἰ
εις ἐὰν ἦν. L 35. l. διαφυλάξει ou διαφυλάξαι.

Dans la suscription, le nom du correspondant d'Abinnius a
disparu; il a disparu aussi dans l'adresse au verso. Mais on
doit attribuer cette curieuse épître à Araminus, l'auteur des N°s 234,
413 et 418 des PBM. Dans ces trois textes, en effet, Abinnius porte
le titre Ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός que ne lui donne aucun de ses au-
-tres correspondants et qui précède son nom au recto et au verso
de notre pièce. En outre, le contenu des 3 lettres encore revêtues
de la signature d'Araminus offre avec le contenu de celle-ci une rap-
-portante analogie de caractère et de style; c'est dans toutes les
quatre le même mélange de pieux langage et de considérations
d'ordre très pratique.

On remarquera entre le N° 413 des PBM et notre papyrus un trait
particulier de ressemblance; l'une comme l'autre de ces deux lettres

nous montre dans celui qui l'a écrite le fervent chrétien double d'un amateur de chasse. Une dernière remarque : selon toute probabilité, le service qu'au début du N° 413, Arminius remercie Abinnius de lui avoir rendu est précisément celui qui, dans notre lettre il sollicite de son obligance en faveur de son jeune parent.

PG 4

N° 52

1 Hauteur 27 cm. Largeur 15 cm. Cursive.

Κυρία μου πατρί Ἀμινναίω
Ἀλύπιος

Χέρτην καθαρὸν μὴ εὐρών
πρὸς τὴν ὥραν εἰς τοῦτ[ε]ρον ἔγρα-

5 ψα. καλῶς ποιήσης, κύριε
πάτερ, ἀπαιτῆσαι Ἀσκληπι.

ἄδη ἄτερ χρεωστῆ μοι
ν[ο]μίματα δύο καὶ ἀποστῆλῃ
μοι βῆπι τῆς πόλεως. καὶ

10 παρασχοῦ Ζακάωνι
σίτου ἀρτάβας δύο, καὶ ὅταν
λικμήσω, τὰς ἰσὰς λαμ-

βάνεις παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ζα.

κάωνι. ἐρ[ρ]ῶσθαι σε

15 εὐχομαι

πολλοῖς χρόνοις.

Le recto porte un texte d'affaires qui a été effacé à l'éponge, mais dont quelques mots transparaissent. Aux lignes 6, 7 et 8 à droite, le papyrus est troué: il l'était déjà quand la lettre a été écrite. — L. 5. ρ. ποιήσεις. — L. 7. ρ. χρεωστῆι. — L. 8 ρ. ἀποστείλαι. — L. 10. Ζακείων. Voir le N° 454 des PBM (II p. 320).

PG 9

N° 53.

Hauteur 24 cm. Largeur 12,5 cm. Cursive

[Τῷ δεσπ]ότη μου τῆς ψυχῆς
καὶ ἐξουσιαστῆ τῷ ἐμοῦ πρεπισεί.
[εἰ]ὼ Ἀμεινναίω θεῷ παρὰ Παλάτος
χαίρειν.

5 [Π]ροηγούμενος εὐχομαι [ν]υκτός
καὶ ἡμέρας περὶ τῆς σου ὀλοκλή-
-ρείας ὅπως ὑγιένοντος σου καὶ εὐ-
-θ[υ]μούντος προδδέξῃ τὰ ἐμὰ γρά.
- [μ]ήματα ἀσπάζομαι τὰ τέκνα σου
10 ... ὡς καὶ δαίομαι ὅπως ἡ ἀνάστα.
θ...ης ἐν τῇ ἐμοῦ κῆμι πρὸς Θεοῦ,
κ[ύ]ρειε, εἶνα δῆς τῇ ἐμοῦ συνβείω
... α πρόβατα, εἶνα καλληεγρέ
[καὶ κατὰ χαίρα αὐτῆς ὀλίγον
5 λεπτάρειον· σίδας γάρ, κύρειέ μου
[περ]εῖ ἐμοῦ οὐκ εἶπεν. ἐγραψάν μοι
[δ]ίλοτει. οὐδ'..... φως.....
καλέγρωσαν, εἶνα εἰδῶ διαπαντός

καὶ πάλιν πᾶν ἀποδώσω.
ἐγὼ πάλιν σὸς δούλος εἰμὶ
καὶ οὐκ ἀποστατίσωμαί σου ὡς πρῶτον.
ἔρρωσθαι εὐχόμεαι ὑμᾶς
πολλοῖσιν χρόνοις, κύριέ μου

Au dos, en travers :

ἀπό τῷ ἐμοῦ [δεσπότη καὶ κυρίῳ
πρεποσίτῳ Ἀμεννεῖῳ θεῖ
παρὰ Παλάτος τοῦ θεριπτοῦ αὐτοῦ

L 3 Θεγ (répété dans l'adresse) est probablement un sigle. -- Je cor-
rige un choix de fautes : -- L 10. l. δέομαι. -- L 11. l. ἐν τῇ ἐμοῦ
κεῖμαι (s'entendait οἰκία ou κοίτη ?) -- L 12. l. ἵνα δοῖς τῇ ἐμοῦ συμβίῳ.
L 13. l. καλλιερῆ -- L 14. l. κατὰ χεῖρα -- L 16. l. αἰτεῖν -- L 18. l. καλ-
λιερροῦσαν. -- L 21. l. ἀποστατήσομαι. -- Dans l'adresse απο : ἑπόδος. --

PG 7bis

N° 54.

Hauteur 24 cm. Largeur 12,5 cm. Cursive.

Τῷ δεσπότη μου καὶ κυρίῳ μου
πρεποσίτῳ Παήσιος

Οἶδας τὴν προίρεσιν μου ὅτι ὅποιαν
προίρεσιν ἔχω καὶ οἶδας τὴν γνώ-
μην μου ὅτι γνώμη ὅποια ἐστίν.

μάρτυρός ἐστιν ὁ [Θ]εὸς ὅτι οὐ διὰ λή[μ]μα
 μάχομε· ἀλλὰ μάχομε διὰ σέ· ἐπειδὴ
 πράσεις θέλο σου πάντοτε καλῶς
 ἔχειν· ἀλλὰ θέλομέν σε ἐξ ὀλίγου
 10 λημματισθῆναι· τούτω γάρ παρά
 πάντας καλῶς ἐστιν καὶ παρά Θεῶ.
 ἐξέτασον Ἡρω[ν]α τὸν ἔλθοντα
 μετὰ τῶν σω[ν] γ[ρ]αμμάτων, μὴ
 εὔρεθῆντος μ[ο]ρῦ ἐν τῇ ἡμετέρῃ μου
 15 κώμῃ· ἀλλὰ ἐν τῇ Καρηνίδι· τὸν υἱὸν
 μου δὲ τὸν στρατευόμενων ἀποφ(φικιάλιον)
 ἐπάρχῳ Αἰγύπτου ἦλθεν μεθ' ἑαυτοῦ
 πρὸς με ἐν τῇ [Α]γραρίου· ἐποίησα·
 μιν γάρ τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ Καρηνίδι
 20 κοινώτεροι· καὶ [ο]ὐκ αἰδυνήθημεν
 ἕνα ἄνθρωπον ἀποσπᾶσαι ἐκεῖθεν·
 κατέσχάμεν δὲ [τὸν] εἰρή[ν]αρχον Θέλον·
 τες αὐτὸν ἀποσπᾶσαι· ἐδοῦθα θη σιν ὅλη
 ἡ κώμη ὅτι [οὐ]δένα ἐπέ[τ]ρέπομεν
 25 ἐκβῆναι ἀπὸ τῆς κώμης· ἔδωκαν
 δὲ ὑμῖν ἐν π[ρ]α[ν]δοκίᾳ νομισμάτια δύο
 καὶ ἀργυρίου τάλ[αν]τα πενήτηκοντα·
 ἀποσπᾶσθε αἶμα μετὰ τῶν παιδίων σου
 τοῦ ἀβασκάντου σου οἴκου·
 1. a suite à la marge de gauche, en travers. :
 30 καὶ ἂν εὐτυχῶς ἐπιδημηθῆς· ἐξέτασον
 πρὸς τοῦ πράγματός τούτου ὅτι οὐδεμία διαφορὰ οὐκ ἐστίν·
 31 καὶ ἀπειθόντων ἡμῶν ἐκεῖσαι εὐρήκαμεν τὸν πραιπόσι-
 τον τοῦ πάγου ἐκεῖσαι, καὶ οὐκ ἠθελήσαμεν

32 τὸ πρᾶγμα κινήσαι . συνθέλη ὁ Θεός
μετὰ σοῦ εἶναι

Au verso, dans le sens de la longueur

[ἄ]πο /
τῷ δεσπότῃ μου καὶ πατέρ(ωνι) [Ἀ]μιν[έω] πραι(ποσί-
τω) Παήσιος.

⊥ 3 l. προαίρεσιν . - ⊥ 3 et 5 : οἶδας — ὅτι ὁποῖαν προαίρεσιν ἔχω . καὶ οἶδας — ὅτι γνώμη ὅποια ἐστίν ; cf. BGV N° 60 l. 9 . 10 : γράψον μοι ὅτι τί ἐπραξας ; - ⊥ 17 λαβῶν οὐ ἔχων a été sauté après ἦλθεν . - ⊥ 18 ἐν τῇ [Ἀ]γγραρίου : à l'auberge de l'Agrairie : c'est la πανδοκία dont il est question ligne 26 . - ⊥ 20 οὐκ ἐδυνήθημεν . - ⊥ 23 l. ἡστάθει : était en moi . - ib συνόλη . - ⊥ 26 l. ἡμῶν . - ⊥ 32 l. συνθέλοι .

PG 7

N° 55

Hauteur 25 cm. Largeur 15,5 cm. Cursive.

Τῷ δεσπότῃ μου Ἀβιννέω
Ζάναθος

Εὐκερίαν εὐρών . κύριέ μου ἀδελφέ,
ἔσπευσε προσαγορεύσέ σου τὴν
5 ἀμίμητον καλοκαγεθίαν ὡς
ἀληθὸς ἀδύγκριτον ἐπίπαν.
γινόσκειν σε θέλω . τῶν καμήλας [ν]
τοῦ ἀδελφοῦ μου Πολυχρονίου

ἀπ[αν]τούντων πρ[ὸ]ς τὴν σὴν
 10 εὐγεν[ί]αν ὡς α.εβ. . . σαπτε
 μενα ὡς προείπον πρὸς
 Πολυχρόνιον ἐν Ἀλεξάνδρῳ
 μετὰ φορᾶς οἴνου εἶνα ξεγιν
 δεσπότην αὐ[τοῦ] καὶ εἰτεῖ
 15 λ. αὐτὰ θρέψης. τὰ μαγικά μοι
 ἡμῶν. περὶ δὲ τοῦ ἴδους.
 οἶδας καὶ σὺ σὶ ἐν Ἀλεξάνδρῳ ἀπαντῶ
 καὶ χρεῖαν ἔχω ὑπὲρ [πολλῶν γὰρ ἔξε.
 τὰ] σομαι. ε. τὸ ἐν λόγῳ συν τῷ χρυσ(ίῳ)
 20 τοῦ οἴνου]· εἰ δὲ μήγε γράψον μοι καὶ ἐξ αὐ.
 τοῦ τοῦ ἴδους εἶνα εἰς διοικήσαι. ἐρρῶσθαι σε
 εὐχόμεαι

Dans la marge de gauche, en travers :

23 Περὶ δὲ ὧν εἶπον κέλευέ μοι ἡδέως ποιοῦντε. ἀσπάζομαι
 τὸν ἀβάσκαν.
 24 τὸν σου οἶκον καὶ τὰ ἀβάσκαντά σου ὑἷδια. ἐρρῶσθαί σε
 25 εὐχόμεαι πολλοῖς
 26 χρόνοις

Au verso, dans le sens de la longueur : τῷ δεσπότη μου.

L 3. l. εὐκαιρίαν . L 13 Le dernier mot est sans doute un nom
 propre. L 14 - 15 καὶ εἰτεῖ εἶνα τ[ᾶ]υτ[α] θρέψης ? . - L 16 . a.
 vant περὶ : un nom propre . Les lignes 23-26 sont d'une cursive
 plus rapide que le reste . A la ligne 19 peut-être εἶ[α] τὸ ἐν λόγῳ

Hauteur 25 cm. Largeur 8 cm. Cursive

Τῷ δεσποτῇ [μο]υ καὶ πατρωνεὶ
πρεποσίτω α χέρειν

Προηγούμενος εὐχόμε σου τὸν
ἀβασκατον ὕκων. Γινόσκιν

5 σε θέλω, πρεπόσιτε κύριε, τὴν ἐπι-
στονήν ἣν δέδοκα Ποσιδωνίῳ
διὰ [τοῦς] στρατιώτας ᾧ ἂ προσεποιη-
... εὐτοῦ ὅτι ἐγὼ τη-
... ν ἔγραψα εἰς διν.
10 ... κει ἀπέβτι-

λα πρὸς σαι καὶ πρὸς τινὰς
τῆς πόλις μετὰ Ἀπολλωνίου.
καὶ ἀπήλθα πρὸς Δίδυμων.
καὶ λέγει οὗτι οὐ δύναμαι ἀπελ-

15 θεῖν, ὅτι ἐν μεγάλῃ περιστάσει
εἰμι τρία νομισμάτια ἔχρη.
σαμην παρὰ [στ]ρατηγῶν καὶ οὐ.
κ ἐπιτρέποσιν μοι ἐπανελθεῖ.
ν ἕως ὅτου ἀποδῶ τὸ χρέως.

20 καὶ Γερόντιον ἐξήτησα
εὐρών εὐτόν ἐν ησία
εἰς τὴν κώμην τῆς συμ-
βίου ου. καὶ ἔγραψα

25 εὐτό ὅτι ἀπαντήσο εὐτόν
 εἰς τὰ κάστρα, καὶ ἀντί-
 - γραφόν μοι εὐτός, ὅτι τὴν πιλ-
 - ευραν πάσχω λάκιμα
 λαβῶν ὅτε σίνομαι ἔμαν.
 τῶ τῆ δυο...επτα... τοῦ πρε.
 30 - ποσίτω καὶ ἐπήλα[έ] μοι θε.
 ὄδωρον εὐρον εὐτόν... ἐν τῶ
 ... κα. λελυμένο.
 ν διὰ [τ]ὰ ἐξα[κτ]όρια τὸν ζῶσ.
 - τερον καὶ τὸν καρ. ὅστυ-
 35 - λον εὐτο... ἐξέκτορα.
 κα[ί] ἐ[ὰ]ν ἐ[ὰ]ν μήτι... ροση,
 ... καὶ ἐπὶ τοῦτο εὐτο

Sur le verso, au bas de la page, en largeur:

ἐρ[ρῶσ]θαί σοι εὐ[χό]μαι
 [π]ολλοί[ς] χρόνοι[ς]

40 ἐγβῆνε.

L 2 [πολλ]ὰ αὐ[πλειστ]α. - L 4 l. οἶκον. Sauté après ce mot: ὑγιαί-
 νειν αὐ εὐθυμῆν. - L 14 l. λέγει ὅτι. Laune probable après ὅτι. Le
 qui suit doit être, en effet, attribué au correspondant d'Abinnius
 plutôt qu'à Didyme. - L 15 l. περιστάσει. - L 21. Il semble que le
 dernier mot soit ἐκκλησία. - L 23. l. [ἐμεν]τοῦ? - ib l. ἔγραψε. -
 L 24 l. ὅτι. - Le contenu des lignes 25-30 fait comprendre pour

- quoi l'auteur de la lettre a gardé l'anonyme, peut-être aussi pourquoi le destinataire n'est désigné que par son titre. - L. 30-31. l. Θεόδωρος? - L. 33-34 La lecture des deux mots qui suivent ἐξεντόρια est fort douteuse. - L. 40. ἐκβήνε = ἐκβήνει, qui terminait probablement la dernière phrase de la lettre, a été écrit tout au bas du verso, et la formule de salutation a dû prendre place au dessus. Tous les noms propres de ce texte, sauf celui d'Apollonius (l. 12), se retrouvent dans les papyrus de Londres et de Genève dont le recueil forme l'appendice de la correspondance d'Abinnius.

PG 15

N° 57

Hauteur 11 cm. Largeur 13 cm. Cursive

Κυρία μου [ἀδελφῶ] [ΑΒ]ιννέω
Πλουτάρμων

θαυμάζω λόγῳ ἐξεί . .

- σας ἀπὸ τῆς πόλεως μὴ συνταξάμε.

5 - νόσ μοι περὶ τῶν ἀγροίκων ἐν[ε]-

- κεν τῆς λοιπάδος πυροῦ· μὴ γὰρ οὐκ ἐ[δει]

πρὸς αὐτοῦς, ἀλλὰ πρὸς τὴν σὴν

Le reste manque. Au verso, dans le sens de la longueur :

Κυρία μου ἀδελφῶ

Nous avons trois lettres de Plutarchos au commandant:
celle-ci, la suivante et le N° 415 des PBM. Toutes trois sont
très mutilées. Elles portent ou portaient la même suscription:
κυριῶ μου ἀδελφῶ Ἀβιννείω ou Ἀμιννείω
L. 3. l. probablement: Θαννείω [ὅτι παρε]λόγως. L. 3. 4 p. ἐξεί-
- [λη]σας "tu as filé"

PG 2p

N° 58

Hauteur 25 cm. - Largeur 15 cm. Cursive.

Cette lettre comptait 19 lignes. La couche superficielle du
papyrus a été endommagée de telle manière que le texte est il-
lisible, sauf aux lignes 1-2, 11-12, 14-19; de tout le reste on ne
peut déchiffrer que des mots épars.

1 Κυριῶ [μου] ἀδελφῶ Ἀμιννείω
2 Πλουτάρχω[ν]

11 οὕτως ἐκελεύσθη· ἐγὼ γάρ [Ζ]ώϊλω
ἐνεπίστευσα ὁμοίω[ς].

14 κινδυνεύειν· περιστάσιν γάρ

15 ταύτης τῆς προφασέως ἐνκεν

πάσχω καθ' ἑκάστην ἡμέραν

ἔρρωσθαι σε πολλοῖς
χρόνος εὐχόμεν, κυριέ μου
ἀδελφε

19

Hauteur 25 cm. Largeur 8,5 cm. Onciale courante
Toute la partie gauche du papyrus a disparu.

... μου Ἀβελέω περ.
... ποσίτω κάστρων Διφονοιάδος Ἀτρῆς
... ἀπὸ κώμης Ἐψημερίδας

5° ... ἄγρων καὶ βο.
... ν δια τήν

... ἵνα κελεύσης
... τέσσαρες οὐ γάλα
... εὐξας αὐτῶ
... Πλουτάμμων

10 ... τὰ κτήνη γε.
... σῆν ὁμολογήσαι
... ης σπουδῆς ὅπως

... η προφασίν εἰς ἡμᾶς
... σαίτα. Ἰημας οτι
15 ... ἔξ' ἄκτωρ ἡμᾶς ἐκρα-
... καὶ οὐκ ἐστὶν ἡμῶν ἄλ.

... ἐστὶν, κύριε ἡμῶν
... ἵνα μὴ διόλου φύγομεν
... μοντίου κολοχόιν.
20 ... διε... καὶ δεσμίας

... ἔρρωσθαί σε εὐχόμεθα
... πολλοῖς χρόνοις
... εὐτυχεῖν καὶ εὐ πράττειν
25 ... διαπαντός

Un Atrès figure dans le N° 408 des PBM (II p. 284), où Chérémon, le correspondant d'Abinnius, le représente comme victime de violences et de spoliations dont le commandant a soustrait les auteurs à la justice, par l'excellente raison, selon toute probabilité, qu'ils avaient travaillé à son profit. (Voir ci-dessus le papyrus N° 54). Non seulement le bétail d'Atrès lui a été volé, mais on a pris dans sa maison beaucoup d'effets qu'il avait reçus en dépôt. L'identification de cet Atrès avec celui qui a écrit ce texte-ci semble suffisamment autorisée par le peu qui nous reste de sa plainte. L'Atrès de notre lettre se trouve dans une situation désespérée et il en appelle à la compassion d'Abinnius, deux faits qui s'expliquent fort bien, si c'est de lui et de ses malheurs qu'il est question dans le N° 408 des PBM, avec lequel, d'ailleurs notre papyrus concorde sur maint détail.

Plutammon est nommé à la ligne 9. Je ne serais pas éloigné de croire que, soucieux des intérêts d'Abinnius mis en péril par cette fâcheuse aventure, il s'efforça de s'interposer entre lui et le plaignant. C'est vraisemblablement en cette qualité de conciliateur qu'il écrivit les N° 57 et 58 du présent recueil, peut-être aussi le N° 415 des PBM.

On remarquera qu'à la fin de sa lettre, Chérémon menace Abinnius de la juste colère du duc d'Égypte. C'est par là également que Plutammon termine les remontrances du N° 415 des PBM. Le duc fut saisi de l'affaire. Est-ce alors que la déposition du commandant aurait été déduite en haut lieu?

L. 1. Manque τῶ δεσποτῆ ou τῶ κυρίῳ. -- Entre les lignes 3 et 4
 intervalle où pouvait figurer la formule de salutation πολλῆ
 ou πλεῖστα χείρειν. - L. 3. Εὐημερίδης : c'est, décliné à la
 moderne, le nom de la κώμη Εὐημερίς, située dans la mê-
 me région que Dionysiade et que le N° 289 des P.B.M. était
 seul à mentionner jusqu'ici. D'après la lettre de Chérémon, il
 semble que le vol ait été commis à Théoxénide. Mais Atrès peut
 très bien avoir élu domicile ailleurs que dans sa κώμη d'ori-
 gine. - L. 7 οὐ γὰρ ; cf. N° 14 l. 14. L. 8 : [ἐντ]εύξας ? - L. 15-16
 l. ἐκρά[τησεν]. L. 20-21 κολοκύν[θας] ou κολοκυν[θῶν].

PG 24

N° 60

Hauteur 4 cm. Largeur 10 cm. Cursive

..
 δεσποτεύειν αὐτῶν ἀκαλύτως.
 ἡ πρᾶσις κυρία καὶ ἐπιρωτηθεῖς
 ὠμολόγησα. Αὐρήλιος Φιλέας ὁ προ-
 κείμεν[ος] πέπρακα τοὺς προκειμε-
 5 νους ε.....ς δύο καὶ ἕστ[εν]

Au verso, en travers : [παρὰ Φιλέατος Ἀμιννέω]

L. 3. Il y a un Philéas dans le βρεόνιον σίτου καὶ κριθῆς de
 la κώμη Ἀνδρομαχίς. N° 63 l. 11.

Hauteur 23 cm. Largeur 10 cm. Onciale courante

Κυρία μου [πατρωνει Ἀ]βιννεί[ω]

Ἀπολλῶς. [Προ]μὲν πάν-

-των εὐχ[ο]μέσαι ὀλόκλη-

-ρον ἀπολ[αβ]εῖ[ν] τὰ [πα]ρ[έ] [ε].

5 -μοῦ γραμ[μα]τα. καλῶς

πυήσεις. [κυ]ρίε μου. γρα[φω]ν

ἀπερ μ. υ η

αγα. η ο [ἀ]π. στ. λ . . .

τ να . . .

10 ἀπα[ν]τε[ή]σης εἰς τὴν ἀγα-

-θὴν ἡμέραν μετὰ Κωνσταν.

-τίου τοῦ υἱοῦ σου. καὶ Ἀέ-

-τιον καὶ τὴν σύμβιβ[ον] αὐ-

-τῶν καὶ τοὺς υἱοὺς ἀγά-

15 -γησαι καὶ Παῖτρον με[τὰ]

τῆς συμβίβ[ου] αὐ[τοῦ].

ἔρρωσθαι ὑμᾶς

ε[ὐ]χομαι, κύριε.

[π]ολ[λοῦ]ς χρόνους

Am verso, en travers: ἀπόδος

Ἀβιννέω

παρὰ Ἀπολλῶ

Nous avons dans les PBM une lettre d'affaires du même au même (N° 244. Vol II p. 304). L. 6 f. ποιήσεις. L. 7. probablement: ἀπὲρ με κελεύεις ποιῆσαι. L. 11-12 Κωνσταντίου. Le nom de Constance, fils d'Abinnius, se retrouve dans les PBM. N° 239 et 404 (II pp. 297 et 305). - L. 12-13. Aëtius figure au nombre des correspondants d'Abinnius, qu'il salue du titre d'ἀδελφός (PBM. N° 236 et 414. II pp. 290-292). L. 14-15 ἀγάγησαι: impératif de l'aoriste barbare ἠγάγησάμην. L. 15 f. Πέτρον

PG 27

N° 62

Hauteur 25 cm. Largeur 15,5 cm. Cursive.

Manque en haut, à gauche, un carré de 9 x 8 cm.

L'encre a pâli jusqu'à devenir presque invisible par places.

ἀ]δελφῶ

..... Σαββικῆς πραι(πόσιτος) χαίρειν

..... εὐχομαι τῷ κυρίῳ

[περὶ τῆς ὁλοκληρίας σου. Γινώσκω.

5 κειν σε θέλω, ἀδελφε, δ[ι]ὰ τοὺς χαλκῆς.

ἀπέστ[ει]λά σοι τοὺς δ[ι]αφέροντάς μοι

τεχνίτας πρὸς τὴν ἐκκοτὴν

τῶν ξύλων, εἶνα δυνασθῶσιν

τὰ ἔργα τῆς Βίξι λεγίωνος ἐπιτελέσαι.

10 γράφω σοι δε βοήθειαν παρασχεῖναι

αὐτοῖς πρὸς τὴν ἐκκοτὴν, τ[ῶ]ν

ξύλων, καὶ μηδένα ἐπιτρέψης βίαν

αὐτοῖς περὶ εἶν. ἀλλὰ μέλοι πάσης τιμῆς
καὶ εὐταξίας. [ἐ]πανόσεις δὲ πρὸς, χαρ.

- 5 - Ἰομένης ἐπειτα μέγιστα. καὶ ἀντιγρα-
- ψαι περὶ ὧν βούλη. [τ]ὸ πιπτάκιον οὐ δοκῆ.
νίτρον μοδίους δεκαπέντε καὶ καταρίων ὅσον.
- δῆποτε, εὐ ποιήσεις. εἰς τ[ὸ] πιπτάκιον ἀπόστυλόν μοι
αὐτὰ ἐν τάχει. Et te per multos annos
bene valere

1. 1 l. [κυρίως μου ἀ]δελφῶ. 1. 2. Probablement [Ἄβιννείω
πραι(ποσίτω)] Σαβίνης κ.τ.λ. 1. 3 Manque: πρὸ μὲν πάντων
οὐ προηγουμένος. 1. 5 l. χαλκῆς. 1. 7 Dans l'interligne, au-dessus
de πρὸς τὴν ἐκκοπήν, deux ou trois mots dont on ne lit plus qu'une
partie: . ἀνανκ. . ε. ἐνβολῆ. Il y avait peut-être τῶν ἐν ἀναν-
- κείᾳ ἐνβολῆ, rapporté aux τεχνίτας, et signifiant "de ceux qui
sont de corvée". 1. 9. "la légion "Vixi". 1. 10. παρεσχῆναι. 1. 12.
l. ξύλων. 1. 14 l. [ἐ]πανόσεις. 1. 14-15: la leçon χειρομένης est
très sûre. 1. 16 l. οὐ δοκῆ = non placet?. 1. 17 l. καταπερίων. -
1. 18 l. ποιήσεις. 1. 18 l. ἀπόστυλόν.

Les trois pièces que nous allons transcrire (N°s 63, 64 et 65) faisaient partie des archives de Flavius Abinnius, ainsi qu'un groupe de documents conservés au B.M. dont M. Kenyon a publié quelques-uns dans le IIe volume de son Catalogue de textes, à la suite de la correspondance du préfet. Le rapport intime entre ces documents et nos trois papyrus est établi par d'évidentes similitudes de nature et de forme, par des indications topographiques tout à fait pareilles, enfin par la fréquente rencontre des mêmes noms, dont beaucoup sont suivis des mêmes patronymiques.

L'étroite parenté entre l'ensemble de ces pièces et la correspondance d'Abinnius n'est pas moins certaine. L'écriture remonte à la même époque, les localités désignées sont les mêmes ou appartiennent toutes au district qui avait pour centre militaire le camp de Dionysiade, et nous retrouvons, dans ce que nous pouvons appeler le recueil des pièces annexes, bon nombre des mêmes personnages dont parlent les lettres au préfet ou qui les ont écrites*. J'ajouterai que nos trois papyrus sont arrivés à Genève dans le même lot que les dix-huit lettres ci-dessus, comme les papyrus 249-253 et

* On objectera peut-être à ce dernier argument la fréquence des homonymes dans les papyrus d'Égypte à travers les différentes périodes de l'époque gréco-romaine. Mais cette fréquence est ici toute particulière et l'on ne saurait d'ailleurs l'invoquer contre certaines identifications, celle par exemple du Venafes $\sigma\pi\alpha\tau\iota\omega\tau\eta\varsigma$ désigné dans le N° 249 des PBM (II, p. 309 l. 48) et du Venafes $\alpha\iota\tau\epsilon\rho\omega\tau\eta\varsigma$ qui a rédigé le contrat de vente passé entre Elias et Abinnius, c. à d. le N° 48 de la présente publication.

421-436 des PBM, documents annexes à la correspondance d'Abinnius, ont été achetés en même temps que celle-ci.

PG 31

N°63

Hauteur 25 cm. Largeur 32 cm. Cursive.
Trois colonnes, trois κολλήματα.

Colonne I

Κώμης Ἀνδρομαχίδος
α' βρεῦιον σιτου καὶ κριθῆς
ἀ[πὸ] χειρογράφων
εἰσι δε'

5	Εὐπόρος	Ἑρμεία	σίτου	—	ς
	Κύριλλος	Αὐνίανος	σίτου	—	...
	Ἑλλῆς	Ὠρίωνος	κριθ(ῆς)	—	σε
	[Ἄγ]αθος	Ἀννέως	κριθ(ῆς)	—	θ
	Φιλεᾶ[ς]	Πυ...ς	σιτου	—	λ
10	κριθ(ῆς)	—	...
	Ἀχιλλᾶς	Αὐνίανος	κριθ(ῆς)	—	...
			σίτου	—	υβ =
			σίτου	—	λα =
			[κριθ(ῆς)]	—	σε =

15 Σαρμ[άτης 'Εκούσε]ως

σίτου - νδ

Μέ[λα]ς Αυνίωνος

κριθ(ῆς) - νε

σίτου - δ =

Α[υνίω]ν Νιννά

κριθ(ῆς) - σε

σίτου - ρε

20 Αιάτις στρατιώ[τη]ς[ς]

κριθ(ῆς) - λε

σίτου - δ =

Μάρων 'Ερμεία

σίτου - ργδ =

Α[ρ]γίων

κρι(θῆς) - μθδ =

25 Εὐ... Αντινόου

σίτου - σε =

σίτου - κδ

Colonne II

'Ιούστος Κυρίλλου

σίτου - ...

Αυνῆς στρατιώτης

κριθ(ῆς) - κ

σίτου - ς

5 'Ωρίων Αννέως

κριθ(ῆς) - ε

σίτου - ...

π = τοῦ κοινού τῶν ἀπὸ
κώμης Ἀνδρομαχείδος

σίτου - κ

κριθ(ῆς) - κ

10 ἀργυρικῶν ὁμοίως

'Α.α... στρατιώ[της]

καὶ π... § ...

	Ἄγαθος [κ]αὶ Παλίων	ϛ	φξ
	Μάρων [Ε]ρμεία	ϛ	...
15	Μούσης καὶ (?) = Μελανεύς		
	Παλίωνος	αζ	ϛ φ
	Ἰουστ[ος] Κυρίλλου	αζ	ϛ τ
	Αἰνίων Νιννά		ϛ λσμ
	Κράτης στρατιώτης		ϛ ς
20	Ἄπες Παύλου		ϛ ρπ"
	Σαρμάτης Ἐκούσεως		
	χωρὶς χερο[γ]ράφου		ϛ ς
	Κάστωρ Μελλίτου	α.	ϛ τ

Colonne III

	Κοπρῆς Παύλου	ἐλαί(ου)	
		λαφανίνου	ξ ..
	Ἰσκων Πειειῆς		ξ ..
	Ἐρίων Διοσκόρο[υ]	ἐλ[αί]του	
5		χρηστοῦ	ξ γ
	Αἰ.....ν Κοπρῆ	ἐλαί(ου)	
		[χρ]ηστο(οῦ)	ξ ιε
ίου		αζ ϛ...
ν στρατιώτης)		ϛ τ
10	Ἀνούφης Λεοντίου		ϛ ρβ
	Ἀκ[ού]εις Μισθίου		ϛ χ
	Π...οῦφης		ϛ ρ

I Colonne

L 1. La κώμη Ἀνδρομαχίς se retrouve dans la correspondance d'Abinnius. PBM. N° 418 (II p. 303) et dans une des pièces anneaux. PBM N° 427 (II p. 312). - L 5 et sqq. — = ἀπτάβαλ. - L 7. ἀπ. 6³/₄. Le trait placé à droite de la fraction ΕΙ ne sert qu'à mieux détacher le chiffre. Il manque dans ce texte et ailleurs, en beaucoup d'endroits où le papyrus est parfaitement intact. En beaucoup d'autres, il est double. - L 12. ἀπ. 13¹/₂. - L 13. ἀπ. 11¹/₂. - L 14. ἀπ. 6³/₄. - L 18. Δ. - L 22. ἀπ. 103¹/₂. - L 23. ἀπ. 49¹/₂. - L 24. ἀπ. 6³/₄. - L 25. ἀπ. 20¹/₄.

II Colonne

L 7 = παρὰ τοῦ κοινού. L 11 et sqq. ζ = δραχμαί. - L 16, 17 et 23, le signe qui précède celui des drachmes équivaut sans doute à ἀργυρίου. Il se lit encore dans la III Colonne l. 8, et devait figurer à plusieurs places où le papyrus est élimé. - L 18 δραχμαί 1240. - L 19 et 21-22 δραχμαί 200.

III Colonne. 1-2 ἐλαίου λαφανίνου = ἐλαίου ῥαφανίνου. Sur l'huile de ῥάφανος, très employée en Egypte, voir Pline H.N. XIX. 26. Le signe à droite, qui se répète aux lignes 3, 5 et 7. = ἕξοταλ

PG 33

N° 64

Hauteur 25 cm. Largeur 17,5 cm. Cursive

Βρεούιον σίτου και κριθῶν

ἀπὸ χρογράφων

κώμης Ἐρμού πόλεως

Γερόντιος και Σιρίων

Μάξιμος Αἰωνέως

σίτου — εβ

σίτου — θ

Κύριλλος Φιλίππου
 Ἡρώων ουετρανός
 Σαβίνος ουετρανός
 π^π του κοινου των από κώμης

σίτου - ιγ^π
 σίτου - κα
 σίτου - ιδ
 σίτου - κ
 και κριθης - λ^π

10

ἀργυρικῶν ὁμοίως

Ἄμμωνος γεουχῶν ἐν Ἐρμού πόλει
 Ἰσίων Μάρωνος
 Ποσειδωνίου Τιμαγένους
 Σαβίνου και Ἡρώωνος
 Φιλίππου
 Πλουτάμμων
 Ζοῖλος και Ἀλίτις και Μαλλ[ίτης]
 Φιλίππος

ξ ρη L
 ξ τη
 ξ ψν
 ξ σκ }
 ξ τη
 ξ ρξς
 ξ σκ
 ξ φλγ'
 νομισμ(άτιον) α^π

15

20

L 9 = παρὰ του κοινου . . L 12 - 19 Lc signe ξ = δραχμῆ
 . . L 12 δραχμῆ 118 1/2

Hauteur 27 cm. Largeur 12 cm. Cursive

Ἐχθεοὶ ναυβίων

	Παῖσις	5 β
	Ἑλλῆς Ἀλυπτίου	5 ε
	Σακάων Πε[τ]μουτίου	5 β
5	Ἀκούεις	5 β 5 5
	Ἡοῦς	
	Πατοῦς	5 5
	Μάρων Ἑρμείς	5 5 Δ
	Λείων Ἑρῶνος	5 ω
10	Ἀγαθος	5 θ 5 5
	Μέλας Ἀγαθος	5 ιβ
	Σαβείλ	5 δ 5 Δ τ
	Μέλας Αὔνιων	5 κ
	Κύριλλος Αὔνιων	5 κα
15	Ἀτούσας	5 θ
	Σηοῦς	5 ιδ 5 5
	Ἰσχυρίων	5 θ 5 5
	[Ἀ]λύπιος	5 η
	Φαρίτης	5 ιγ
20	Ἄννευοῦς Ωρίωνο[s]	5 5 5 5
	Ἑλλῆς Ωρίωνος	5 5
	[Ἑ]ρμείας	5 5
	Τιμόθεος	5 5 5 Δ

25 Σοῆς Περμου[τίου]
 Ἀνῆς Σοῆς
 Ὠρίων
 .. λ. ς
 .. ἀπείων

ζ α ς β^λ
 ζ ς
 ζ κβ ς β^λ
 ζ θ ς ω
 ζ δ

Verso

30 Ἀνῆς
 Ἀπείων
 Σαραπίων
 Ἄπερ Παύλου
 Συρίων
 Θάεις Ἀρίων...
 35 Ἀποῦ[τις]
 Ἀπεγεύς
 Ποταμίωνιος

ζ δ
 ζ β
 ζ γ ς γ^λ χ
 ζ θ ς λ
 ζ κβ ς ...
 ζ κα
 ζ λα ς β
 ζ γ
 ζ β

⊥ 1. = ἔκθεσις ναυβίων. C'est un tableau de taxes en espèces, se substitu-
 tituant à des corvées d'un genre particulier. Voir les Griechische Ostraka
 de Wilcken I p. 514. et p. 259 sqq. - Le signe ζ indique les talents, ς les
 drachmes. Dans le compte de celles-ci, certains multiples de 1000 sont marqués
 par des chiffres qui semblent s'écarter des types connus. - ⊥ 5 : 2 tal. 2000 dr. ?
 Le même nombre de drachmes revient aux lignes 6, 7, 10, 16, 17, 20 et 35. - ⊥ 6-7 : la
 taxe indiquée est-elle à payer par Éous et Patous collectivement, ou bien
 a-t-on oublié celle de ce dernier? - ⊥ 8. Le chiffre des talents a été omis; à moins
 que le signe ζ ne figure par erreur. - ⊥ 13. On a inscrit sans doute 1000 talents
 au lieu de 1000 drachmes. - ⊥ 22 : δ = 4000 : le même chiffre lignes 8, 12, 28, 29. -
 ⊥ 24 et 26 β^λ = 5000? - ⊥ 31 γ = 3000? - ⊥ 32 λ = 1000. Même chiffre ligne 19.

Les quatre pièces suivantes (N°s 66-69), ainsi que l'acte déjà publié dans notre premier fascicule, sous le N° 12 (P.N 3), et un certain nombre de fragments inutilisables, appartenaient à un seul et même dossier. C'est une série de contrats, où nous voyons figurer, d'une part un certain Aurélius Ol, et de l'autre un groupe d'individus, dont les noms reviennent pour la plupart (quatre fois sur cinq) dans les différents termes de la série. La plus ancienne de ces pièces date de l'an 374, la plus récente, de l'an 386. Chaque convention avait nécessité la rédaction de deux actes. C'est le texte des reconnaissances remises à Aurélius Ol que nous avons conservé. A ce dossier était jointe une sixième pièce (le N° 70, P.N 22), où la place d'Aurélius Ol est prise par Flavius Paulus, soldat de la 5e légion Macédonique. Il est probable que celui-ci avait passé à celui-là, en même temps que la pièce en question, les droits qu'elle garantissait.

Le nomen d'Aurélius Ol revêt différentes formes dans ces textes. La forme complète au datif est tantôt Ὀλκῶναι (N° 67, l. 7; 68, l. 4), tantôt Ὀλκῶναι (66, 6; 69, 5), qui provient sans doute d'une double faute de prononciation, tantôt enfin la forme abrégée Ὀλ, laquelle, dans le N° 68, est employée (ll 5, 8 et 15) concurremment avec Ὀλκῶναι (l. 4).

On trouve le nom Ὀλ dans un grand nombre de documents, à partir du IVe siècle. (Voir PBM. N° 431. II p. 316 et les Papyrus du Louvre, édition Wessely, passim.)

Les N°s 66, 67, 68, 69 et 70, comme le N° 12 du Ier Fascicule, proviennent de la κώπη de Philadelphie, dans le Fayoum.

Hauteur 27,5 cm. Largeur 12,5 cm. Cursive.

[Αὐ]ρ[ῆ]λιοι Ἀ[ν]νιαῖος Ἐκουσίου
 [καὶ Ἀλλωνίου (sic) Τ...η.θίου καὶ Τιμαγένης
 Ἀσιῶνος καὶ Ἀμοῦν Ἀτρῆ, ἀμφότεροι) κωμάρ(χει)
 [τῆς] κώμης φιλαδελφίας τοῦ Ἀρσῖνο.
 [ἴτ]του νομοῦ, Αὐρηλία Θεοδώρα
 [δι]ὰ Ὡρκούει Ἡοῦ ἀπὸ τῆς αὐτῆς
 κώμης. Ὁμολογοῦμεν με:

[μισθωκέ]νε σοι ἀπὸ ἀπόρων [ὄ]νομα-
 των ἐν πα Ἰσμαρος Πανῶς
 ὀνόματος) Μαρίας ἐν τόπω - Ψανσανοστῆ
 ζε ια' εἰς σπ[ο]ραν [τῆς] εὐ[τυ]-
 χούση[ς] εἰς Ἰνδικτιῶνος καὶ πρὸς
 ἀναμέτρησιν οὐκινείου καὶ βροχῆν
 ὑδάτων. καὶ ἀπέσχεμεν τοὺς
 φόρους ἐκ πλήρους, καὶ οὐδένα λό-
 γον ἔχομεν πρὸς σαι. Αὐρηλιοι
 Ἀλλωνίος καὶ Ἀννιαῖος καὶ Ἀμοῦν
 καὶ Τιμαγένης οἱ προκείμενοι
 μεμισθώκαμεν ὡς προκίται.
 Ὑπατεία τοῦ δεσπότη τοῦ ἡμῶν Γρα-
 τειανοῦ τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου καὶ ΦΛ⁼⁼
 Ἐκουσίου τοῦ λαμπροτάτου Παχῶν }'

Αὐρηλιος Κλαμ[άσιος] ἔγραψα ὑπὲρ αὐτῶν.

Απ 374
 2 Mai

1 9 ἐν πά[ρχω]? . 1 10 Ρ ἐν τόπω . - 1 11 ζ = ἀρούρας

P.N 19

N° 67

Hauteur 28 cm. Largeur 16,5 cm. Cursive

An 382

19 Janvier

Τοῖς μετὰ τὴν [ὑ]πατείαν Εὐχαρίου καὶ Σοιαγρίου
τῶν λαμπροτάτων Τυβι κδ' Ια' Ινδι
'Ομολογοῦσιν ἀλλήλοις Αὐρηλίοι Ἀμμωνιανός
Πεννοσίβου καὶ Ἀσάεις Ἀτρῆ καὶ Ἀπφούς Μαύρου καὶ
Πουάρ

5 Ἀτίων[ος] ἀμφοτέρων (ἡ) ἀπὸ κώρης Φιλαδελφίας
τοῦ Ἀρσινόου νομοῦ. Ὁμολογοῦμεν μεμισθωκέναι
τῷ Αὐρηλίῳ Ὀλκούει Ἡοῦ ἀπὸ ἀπόρων ὀνομα-
5 των ὀνόματος) Γαίων ἐν τῷ πω Θανενάλ ζ γ' εἰς
πορὰν τῆς Ια' Ινδικτίωνος πρὸς ἀκαμέτρη-
0 σιν ὄχλου καὶ βροχῆς (ἡ) ὑδάτων. καὶ ἀπέσ-
χαμεν τοὺς φώρους ἐκ πλήρους, τῶν δὲ δη-
μοσίων πάντων πρὸς ἡμᾶς τοὺς μεμισθω-
κότας. ἡ μισθοποχὴ κυρία. καὶ ἐπερωτηθέντες) ἀλλήλοις
ὡμολογήσαμεν (ἡ). Αὐρηλίοι Ἀμμωνιανός
5 καὶ Ἀσάεις καὶ Ἀπφούς καὶ Πουάρ οἱ προκί-
μενοι μεμισθώκαμεν τὰς προκείμενας ἀρούρας
τρὶς ζ γ' = καὶ ἀπέσχαμεν τοὺς φώρους
ἐκ πλήρους ὡς πρόκειται. Αὐρηλῖος Κλαμύσιος
10 γραμματεῖ[ον] ἔγραψε ὑπὲρ αὐτῶν γραμμάτων (ἡ)
μὴ ἰδόντων

Au verso, dans le sens de la longueur :

μισθοποχὴ Ἀμμωνιανός καὶ Ἀσάεις καὶ Πουάρ καὶ [Ἀ]πφούς

Hauteur 27 cm. Largeur 20 cm. Cursive

Προσεφώ[ν]ησεν και ὁμολόγησεν Αὐ[ρή]λιος Περγάμιος Κυρίλλου
 ἀπο κώμης Φιλ[αδελ]φίας τοῦ Ἀρσινόϊτου νομοῦ. Ὁμολογῶ
 ὁ προκίμε[νος] Περγαμ[ί]ος· ἐδέξαμην παρὰ τῷ πριαμένῳ
 Ὀλκ[οῦ]ει ἀπὸ τῆς αὐτῆς κώμης τὸ μέρος Κυρίλλου
 5 τοῦ η...ου ἀδελφοῦ Ὀλ- πάντα τὰ συντινοντα αὐτοῦ
 ἐκ τοῦ πατρός· πρόβ[α]τα ὀνύχ[ι]να τέλ[ι]α τεσσαράκοντα δύο
 προβ- μ[β] =, ἀρνία ἑνδεκά[ρι]α ἰα =, ἔγ[α]ς τέσσαρας ἔγ = δ-
 χίμαρον ἕνα χ[α] =, μικρὰ δύο μ[μ] β =, χρυσοῖον ὀλοκοτίνους
 ὀκτώ χρ[ρ] [ὀ]λκ[κ] η =, σακκί· κούφον ἕναν = δίφρον ἕναν
 10 και τὸ συντίνον αὐτοῦ ἐρματικῶν χράβακτων ἐν =
 μέγαν δίφρον· ἐπὶ παρουσίᾳ Διδύμου και Παύλω πρεσβυτέρου
 τῆς αὐτῆς κώμης· και οὐδένα λόγον ἔχω πρὸς τῶν
 Αὐρήλιον Ὀλ = και ἐπερωτηθεὶς ὁμολόγησα· Αὐρήλιος Περγάμιος
 ὁ προκίμενος ἐδέξαμεν τὸ μέρος Κυρίλλου παρὰ τῷ Αὐρηλίῳ
 5 Ὀλ- πάντα τὰ συντιν[ο]ντα αὐτῷ· εἴτε πρόβ[α]των· εἴτε χρ[ρ]υσίον·
 εἴται εἰ[ρ]ματισμόν· εἴται χα[ρ]μα[ε]ύνη[ν]· και οὐδένα λόγον ἔχω πρὸς σαι·
 ... Αὐρήλιος κλαμάσιο[ς] τοῦ Σαρατάμμων[ος] ἔγραψα ὑπὲρ ε-
 ... τὸ σωματιον χράψ[α]ς· Αὐρήλιος κλαμάσιο[ς] ἔγραψα ὑπὲρ αὐ-
 [τῶν ἀγραμμάτων και μαρτυρῶ ὡς π[ρ]οκ[ε]ιται
 20 [Μετὰ τὴν ὑπατίαν [Εὐ]χειρίου και Σο[α]γ[ρ]ίου τῶν λαμ[μ]προτάτων
 Παχῶν ἐγ[γ] τῆς Ια[α] Ἰνδ[ικ]τιώνος) ἐν Φιλαδελφίᾳ·

An 382.

8 Μαΐ

Les fautes surabondent : je n'en corrige qu'un petit nombre . — 1 3. Ἐε π[ι] de πρι-
 -αμενα contre un α. On avait commencé à écrire le prénom Αὐρηλία, en sautant
 πριαμένῳ — 1 5 τοῦ ἡμετέρου ἀδελφοῦ? — 1 6. τέλεια . — 1 7. αἴγας . — 1 8.

μεκρά .iii. des chevaux .. — εἰς παραμυς: ολοκοῦτινους; le cochet sur le 1er
 τ'equivaut à une suppression. — L 9 l. σάκ[κον]? — L 10 l. ἐρματικὸν κρέβ.
 -βατον — L 17-18 l. ὑπὲρ ἑαυτοῦ? — L 18-19 Αὐρήλιος — ὡς περὶ κ[ε]ῖται est d'une cursive
 ve. plus rapide que le reste

PN 8

N° 69

Hauteur 26 cm. Largeur 13,5 cm. Cursive

Τοῖς μετὰ τῆ[ν] ὑπατί[α]ν τοῦ δεσπότητος ἡμῶν Ἀρκαδίου
 τοῦ αἰωνί[ου] Αὐγούστου [καὶ] φηλ = Βαύτονος τοῦ λαμπροτάτου An 386
 Αὐρήλιοι Ἀ[ν]νιαῖος Πεκύσιος καὶ Ἀσάεις Ἀτρή
 ἀμφοτέρων προτ[έρων] κώμης Φιλαδελφίας.
 βούλομε μισθώσασθαι τῷ Αὐρηλίῳ Ωρκονεῖ Ἡοῦς
 ἀπὸ ἀπόρων ὀνή[μα]των ὀνόματος Μαρίας
 .. Ἀπιάδος ἐν τῷ π[ω] φανσαντῇ ζ γ
 εἰς πορὰν τῆς [ε] Ἰνδικ(τιώνος). καὶ ἀπ[ε]σχά-
 -μεν τοὺς φόρους] ἐκ πλήρους τῶν
 [δημοσίων πιά[ν]των ὄν[τ]ων πρὸς [ἡ]μᾶς
 [τοὺς με]μισθω[κό]τας . ἢ μισθ[α]π[ε]χῆ
 [κυρία καὶ] ἐπερωτηθεῖς) ὡ[μολό]γησα . Αὐρήλιος
 [Ἀννια]ν[ός] καὶ Ἀσάεις οἱ προ[κει]μένοι
 [μισθώ]σαμεν [τῆ]ς προκειμένης [ἀ]ρούρας
 [καὶ ἀ]πέσχασμεν τοὺς φόρους
 [ἐκ πλή]ρους ὡς περὶ κ[ε]ῖται . Αὐρήλιος
 ος Ἀξί ἔγραψα [ὑπ]έ[ρ]
 [αὐτῶν ἀ]γραμμά[τ]ων].

L. 3. Ἀννιανός n'est probablement qu'un abréviatif d'Ἀμμωνιανός (cf. N° 6).
 ll. 3 et 14). - L. 4. l. ἀμφοτέρω πρώτοι' les πρωτοκωμῆται figurent dans
 un traité du VIe siècle (POI. N° 133 ll. 7, 22 et 29); les δεκάπρωτοι, moins ré-
 cents et moins rares sont à la tête des τοπάρχαι. - L. 7. τῶπι(ω) est
 dans les papyrus de cette époque, ainsi que φώρους (l. 9) et εἰς πορῶν
 (pour εἰς σπορῶν, l. 8) une faute quasi consacrée. - ib: le τόπος en ques-
 tion ne fait sans doute qu'un, malgré l'orthographe différente du
 nom, avec le τόπος mentionné dans le N° 66. l. 10. - A remarquer le
 mélange, non exceptionnel du reste, des singuliers βούλομαι, ἀπολόγησα,
 avec les pluriels ἔπεισοχμεν, ἡμᾶς τοὺς μεμωθωκότας, οἱ προκεί-
 -μενοι

PN 22

N° 70

Hauteur 27 cm. Largeur 11 cm. Cursive

5
 φιλ Πάυλω στρατιώτῃ λεγιῶνος
 πέμπτῃ Μακεδονικῆς τῶν ἐν Μέ-
 -ρι διαχειμένον, Ἀυρηλίου Ἀμμωνι-
 -ανός Ἐκύσεως καὶ Σαρμάτης, Παύλου
 καὶ Μουσῆς Ἡρώνος καὶ Ἀσάειν Ἀτρῆ
 ἀπὸ κώμης Φιλαδελφίαν Ἀρσι(νοῦτου).
 Βούλομαι μισθῶσασθαι σοι ἀπὸ τοῦ
 ἀποροῦ τῆς κώμης εἰς πορῶν τῆς

Probablement
l'an 381

- 10 εὐτυχούσης 12 Ἰνδικτιώνος
σιτικῆς ἀρούρας ἐν φρασάντι
Ζ γ' καὶ ἐν κλήρω Ἀτιαρπλεω...
τῆς κώ[μης] . . ε . . . πα
. ληρ
. γ . ς πρὸς μ . . . τῆς εὐτυχού-
5 - σης Ἰνδικτιώνος . ἡ μισθαστοχὴ
κυρία καὶ ἐπιρωτηθεὶς ὁμολόγησα.
Αὐρήλιος Ἀμμωνιανὸς καὶ Σαρμάτη[ς]
καὶ Μουσῆς καὶ Ἀσάεις καὶ τὸ
κοινὸν τῆς κώμης ἐμισθώκ-
20 - αμεν(σι) ὡς πρόκειται. Αὐρήλιος
Ἀσκή[ς] γραμματεῖον ἔγρα.
ψα ὑπὲρ αὐτῶν ἀγραμμάτων.

1 1-3 l. λεγιώνος πέμπτης Μακεδονικῆς τῶν ἐν Μέμφει δια-
κειμένων *Voia Notit. Dign. Orient. xv. 1.* — 1 10 l. ἐν(τόπω) φ.?
1 12-13 *Peut. etc.* . . . [καὶ ἔχομεν τοὺς φόρους ἐκ τῶν κλήρων] πρὸς
μισθόν] τῆς εὐτυχούσης κτ. λ.

Hauteur 20,5 cm. Largeur 10,5 cm. Onciale
Fayoum. Époque probable IIe siècle

Τὸ βι^{κς} ^{ὄξους} δια Πτολλάτος δίχο(ρα) ^ε
κ̄ δια Διοσκόρου μετρ(ηται) εβ̄ δίχ(ορα) ...
και ... ισια δίχ(ορα) κ̄.

5 Μεχειρ κ̄γ δια Πτολλά-
-τος δ[ι]χ(ορα) δ̄.
Μεχειρ κδ̄ ... ἐκατον) ζ δ ρ.
ἐπράθη μ̄ γναφί[δι] ... δίχ(ορα) δ̄ ὄξου.
ἐπράθη ᾱ δίχορα ὄξους ι' ζ ...
10 ἐπράθη γ μ̄ [γ]ναφίδι
ὑπερ γρεδικῶν τ̄ η̄ ... κ̄

ις τὴν οἰκίαν δίχο(ρον) ᾱ ὄξου
Μεχειρ γ̄ τῶ παιδρω
ὄξους κεράμ(ια) μ̄
15 ἐπράθη δίχ(ορα) ὄξου ᾱ ζ δ̄.
γραμματι(α) πύλης Αεογένου[ς].
δίχορα β̄ ὄξου

κ̄ πρᾶκτορι Αλαβανθιδος κ[ερά]
-μιον ὄξους ᾱ ...
20 ἐπράθη δίχο(ρον) ᾱ ζ ...
κ̄η ἐπράθη δίχο(ρον) ᾱ ζ δ̄
ἐπράθη δίχορον ὄξου ιδ̄ ÷ ιβ̄.

5
 ἐπράθη ὄξους διχ(ορα) γ̄ ζ ῡ ÷
 ἐπράθη διχ(ορον) ε̄ ζ ε̄ f
 ἐπράθη Κανώπω διχ(ορον) ᾱ ζ δ
 ἐπράθη ἄλλο διχ(ορον) ᾱ ζ ε̄ ÷
 Παμενώθ κη Ἀνουβαλι ἠλοκοπι(ω)
 διχοῖ... ᾱ
 ἐπράθη γ̄ ἐκ(αστον) ζ δ ζ ῡ β̄

Trois onciales différentes provenant peut-être de deux ou trois mains distinctes. La 1re onciale, celle des lignes 2-4, 7-9, 11, 12, 15, 21 et 22, est droite, grasse et assez calligraphique; la 2e, celle des lignes 16 et 17, droite aussi, est plus grêle et plus rapide; enfin l'onciale des autres lignes est penchée, fine et très cursive, quasi que parfaitement lisible.

Les item de cette sorte de registre ou de main courante indiquent tous, à une exception près (l. 11) des ventes de vinaigre faites pendant les mois de Tybi, de Méschir et de Phaménoth d'une année α par un propriétaire ou un négociant. L'ordre chronologique n'est pas rigoureusement suivi: la 1re vente inscrite pour le mois de Méschir est du 23 (l. 5); celles du 1er du 3, du 20, n'ont été notées qu'après. — Il n'y a pas plus de rigueur dans le texte des indications. Les noms et qualités de l'acheteur et de l'intermédiaire figurent ici et manquent là, sans qu'on puisse se l'expliquer par l'importance plus ou moins grande de l'achat. Ainsi à la ligne 8, et à la ligne 10, on spécifie bien que quatre et trois dichores de vinaigre ont été vendus à « la blanchisseuse α » — le nom n'est plus lisible.

mais à la ligne 9, où il est question d'une vente de 10 dichores, on ne nous donne aucune autre indication. Enfin, le nombre des mesures vendues et le quantième du mois n'ont pas de places fixes.

A chaque item correspondait sans doute, dans le document complet, le prix en drachmes et fractions de drachmes; mais, dans les 20 premières lignes, ces chiffres ont disparu presque partout avec la partie droite du papyrus. Par contre, quelques-uns affleurent encore la marge de gauche qui proviennent d'une page ou deux précédentes.

L. 1-2 $\tau\epsilon\varsigma \delta\acute{\omicron}\zeta\omicron\upsilon\varsigma$, écrit en surcharge par la 2e ou 3e main au-dessus de la ligne 2. — L. 7. La date est très douteuse; l'indication de prix $\epsilon\kappa$ - $(\alpha\sigma\tau\omicron\nu)$ ζ δ f = 5 drachmes 4 oboles, relative à l'item de la ligne 8, a été écrite en surcharge, puis barrée à l'encre, ainsi que la ligne 8 tout entière. — L. 9. Le chiffre des dixores, qui venait après le quantième ($\bar{\alpha}$) n'est plus lisible. — L. 11. $\gamma\rho\epsilon\delta\iota\kappa\acute{\iota}\omega\nu$ = $\gamma\rho\epsilon\delta\iota\kappa\acute{\iota}\omega\nu$, taxe sur les $\gamma\rho\epsilon\delta\iota\omicron\iota$ ou tisserands; la maison ne vendait pas du vinaigre seulement. Cette note avait été mise indûment dans cette partie de la main courante; aussi l'a-t-on après coup encadrée d'un trait à l'encre. Le dernier mot est peut-être $\tau[\epsilon\lambda]\eta$. — L. 16 $\gamma\rho\epsilon\mu\epsilon\tau\epsilon$ = $\gamma\rho\epsilon\mu\epsilon\tau\epsilon$: "le grammate au Bureau des péages de la porte dite $\theta\rho\omicron\gamma\epsilon\nu\omicron\varsigma$ ". A moins que $\theta\rho\omicron\gamma\epsilon\nu\omicron\varsigma$ ne soit, avec une faute d'orthographe, le nom du grammate ou du $\sigma\rho\omicron\gamma\rho\mu\epsilon\tau\iota\kappa\acute{\omicron}\varsigma$ $\sigma\tau\acute{\omicron}\lambda\eta\varsigma$ (voir BGV 356.6), ou celui de la $\kappa\acute{\alpha}\tau\eta\eta$ $\theta\rho\omicron\gamma\epsilon\nu\omicron\varsigma$. Sur les $\sigma\tau\acute{\omicron}\lambda\eta\iota$ où l'on percevait les péages. cf. PBM II p. 82-87. — L. 22. Les deux chiffres $\iota\delta$ et $\iota\beta$ sont difficiles à expliquer. Ils n'ont certainement rien de commun avec une indication de prix. Le plus probable est qu'ils correspondent à deux livraisons distinctes faites le même jour, l'une de 14, l'autre de 12 mesures; le signe — , placé entre

les deux chiffres = ὀβολός. L 23. et 26. Le signe ÷ placée après le chiffre des drachmes est nouveau; il équivaut probablement à 2 oboles. (— = 1 obole, est connu). L 26. ἄλλο ou ἄλλω? — L 28. le mot qui précède le chiffre 5 est incomplètement lisible; c'était sans doute δίσχορον.

Δίσχορον se retrouve, sous la forme δίσχορον, dans les BBV (531 2 col. 5 et 8), qui ont aussi τρίχωρον (248, 26). Le mot κόρος, transcription de l'hébreu chor, désigne pour les LXX, pour Josèphe et pour St Luc, une mesure équivalant à 10 médimnes attiques; le χόρος que nous avons ici en composition indique une mesure beaucoup moins considérable, évidemment, une division du chor primitif. (Voir les Griechische Ostraka de Willetien. I 263. 264).

PN 49 (Verso)

N° 72

Hauteur 17 cm. Largeur 9 cm. Cursive
Époque probable II/III siècle

Ἐπιγραφή πρὸς σε Π... ν
ἵνα [ἄ]παλη τὰ οὐνικ[ά], εὐ.
- θέως οὐν ἀργ[ύ]ριον ἐτοι-
- μασον ἵνα παρερχόμε.
5 - νος εὐρω πρ[ὸ] ἐμου.

Hauteur 11 cm Largeur 7 cm. Cursive
Époque probable II/IIIe siècle. Fayoum

Παμουθις ρ. τουλη...
 Τροσνούφι Ν. ανος προσ.
 τῆτι χαίρειν. Ὁμολογῶ
 λιτ[ό]υργήσαι σοι συν ἄλλοις
 [ἐ]πισταῖς τρισ[ί] ἐν κώμη
 [Φι]λαδελφία ἀπ[ὸ] Μεχειρ κδ
 αχθιω . ε . ημερας επτα .
 λαμβανοντος μου παρα
 σου εις μισθου λογον ημε .
 ρησιως δραχμιας ειποσι
 οκτω σου τρεφοντος
 ημας [και] παρεχον[τος]
 ξενηων επιτηδειον, και
 ις τεμηνη φοινικος ἀρτάβας
 τρεις παρα του κολληγιου
 ἀμιμπτως . έχω δε παρα

18 Février

Comparer avec le N° 331 des PBM (II 1 154), où il s'agit du même genre
 d'arrangement pour le même genre de service. Mais, tandis que nous avons ici
 la reconnaissance de l'entrepreneur, le papyrus de Londres nous offre le texte
 des conditions qui lui sont faites par l'autre partie. — L. 2. l. Ν[ικ]ωνος?
 L. 5 ἐπισταῖς = ἐπιστάταις (sc. καμηλιταῖς; comme dans le texte de Londres l. 4-5)
 L. 7. ἄχθι peut être l'abréviation d'ἄχθηφοριῶν.

Hauteur 18 cm. Largeur 11 cm. Cursive
 Époque probable IIIe siècle

Ἡραΐς Ἀγριππῆ[ι]νῶ τῷ υἱῷ πλείστα χ(αίρειν)
 Πρὸ μὲν πάντων εὐχομαι σε ὑμειναιεν
 και προκοπτειν. γεινωσκε. τεκνον,
 ἀπεληλυθῆναι ἐμὲ και Διοσκορον
 5 ἐπὶ τὸν στρατηγὸν μετὰ Ἀσκληάτος
 λέγων ὅτι: ἠνεκκα ἀναφόριον τοῦ δικαι-
 -οδοτου. και ὁλωσ ἡμεῖς οὐδεν βιβλειό[ν] ἔσ[τ].
 -χαμεν. διὸ ἐρωτηθεῖς ἐκλαβὼν
 ἀντίγραφον και βαλεων εἰς ἀγγίον
 10 σφραγισθον. και δώσικ τῷ ἀδελφῷ μ[ου]
 και οὔτε .π. .ιση οὔτε .Ρ. .ύφω. και
 ὅσα εἰν π[ε]μψης. γραφον εἰς ἐπιτή.
 -δειον και σφραγισας π[ε]μψον. και δεῖ
 καταμ[ε]ῖναι ἡμᾶ[ς] ἐπὶ τῆς πόλεως]
 15 ἔτι ἡμερας δεκα. ἠσκου[σεν] ἡμῶν
 ὁ στρατηγος και [εἶπ]εν αὐτῷ
 μή ἐγγί[σ]ειν τῷ γρ. .τελ μήτε
 αὐτὸν μήτε ἄλλον τ[ινά]. και γάρ
 Ἀντωνῖνος ἐπὶ τῆς πόλεως ἦν μεθ' ἡ-
 20 -μῶν. και πολὺ ἡμῖν [ε]βοηθησεν
 κα. .επρ. . αποτιν[υ]ειν και ἐπὶ τῷ
 ἑκατοντάρχη και ἐπὶ τῷ στρατηγῷ.
 και σὺ αὐτῷ εὐχαριστήσον πάντῃ

καὶ κόμισαι παρὰ Σερήνου τοῦ
5 ἀδελφοῦ μου λήκνυθον ἐλαίου καὶ ἄρτους
μεγάλουβης τέσσαρας. ἀσπάζεται σε
Ἡρά... Θερμ... καὶ Ἡραΐς

L. 1. ε. asuit aux datifs Αγρεπίνω et τῷ. - L. 6. ε. λέγοντος ὅτι
ιβ. ε. ἠνεγκα. - L. 9. ε. ἀγγεῖον. L. 10. ε. δώσεις. L. 17. ε. γραμματεῖ?

Comparer cette pièce avec le N° 190 des P.B.M (II 253 099).

PN 9

N° 75

Hauteur 13 cm. Largeur 7,5 cm. Cursive

III /
IV siècle

Σαρατάμ[μων] Νεφωτιανῶ
τῷ πατρὶ πλείστα χαίρειν.
Ἐπιμπα πρὸς σε Δρακων-
5 - τα καὶ Μέγανον μισθῶ.
τάς τοῦ κυρίου μου Ἀμ-
βροσίου· εἶδιν γὰρ σκυτίς·
εἶνα σκυλῆς μετ' αὐτῶν
ἕως ἐωνησαντο κερα.
τέας τῶν ἀπανθίων.
10 καλῶς οὖν ποιήσεις παρα-
προσχεῖν αὐτοῖς· ἵνα
μητις αὐτοῖς ἐπήριων
ποιήσι. τόπον δὲ αὐ.
τοῖς παρόχεσ τοῦ μι-
15 - νωσιν.

ἔρρωσθαί σε εὐχομαι,
πάτηρ(σι), πολλοὺς
ἔτεσιν.

Au verso, dans le sens de la longueur:

Λύρηλ(ίω) Νεπρωτιανῶ παρὰ Σαραπτάμωνος

L 4 ou Πέλενον. - L 13 l ποιήση. - L 14, le mot αὐτοῖς a été répété dans l'interligne au-dessus de ποῦμί(νωσιν).

PG 27.

N° 76

Hauteur 18 cm. Largeur 10 cm. Onciale courante

III/IV siècle

... .. ω φιλτάτω

Χαίριν

Γινώσκιν σε θέλω σι
παρὰ Πασ. Θύθου ἐπηρεύθη
πρὸς τὸν ἰδελφόν Στριωνος
ἐνεκα τοῦ τευρικοῦ, καὶ
συνέθετο δε. α. στω, καὶ
τοὺς ἐργάτας ἐν ετοίμῳ
ἐποίησα, ἐγενομένην καὶ πρὸ-
5 - 5 Πιτάμωνος ἐνεκα τοῦ

ἄλλον ταυρικοῦ . καὶ ἔφη
 λέγων . ὁ κύριος τοῦ ταυ-
 ρικοῦ εἰς τὴν πόλιν ἀνέβη .
 καὶ οὐκ ἀνέχεται ὁ ζευγη-
 λάτης χωρὶς αὐτοῦ εἰλθῖν .
 15 ἑτέρω δὲ ταυρικοῦ ζυγῶσαι
 [ἐ]νέβαλλον . καὶ οὐ συνέθετο
 σύμφωνα . ἐργάσαιτο . ἀλλὰ
 πρὸς ἡμέραν . ὡσὰς ἂν δαπα-
 20 νήσῃ ἡμέρας . ἑκάστης ἡμέ-
 ρας αὐτῶν δραχμῆς δ[ώδε].
 κα . ἔρρωσο .

L 7 l. δέ[κα] ἐκά[στο]ν αἰ ἐκάστης? . L 17 l. συνέθετο . - L 18 l. ἐργάσε-
 ται . - L 19 l. ὡσὰς ἂν . . Entre l4 et 15, intervalle de deux lignes; le
 fragment était déjà trouvé à cette place quand le texte a été écrit.

P.N 28

Hauteur 10 cm. Largeur 10 cm. Cursive. Fayoum. ^{N° 77} II/III siècle

1ε 1θL ἐπεὶ εἰς τὸν Πυαλερίου Κελεαρίου
 τοῦ [καὶ] Φιλοξένου λόγον διὰ Ἀπειχειρήτου
 Τεσενούφιου οἰνοπώ(λου) ἐφιλαδελφείας ἀπὸ τελ(είσματος)
 οἴνου γενήματος 1η L ἀργυρίου δραχμαὶ
 5 διακόσια τεσσαράκοντα τέσσαρες . κέρματος
 δραχμαὶ πενήκοντα δύο ρ 5 γ .

4 Juillet

L 1 [δ]ι[ε] [γ]ε[γ]ε[γ]ε? . - L 6 συμβολικὸν 5 γ?

Hauteur 24 cm. Largeur 10 cm. Cursive. Fayoum III/IV siècle

Αὐρηλία Οὐαλ[ερία]
 ἀρχ(ιερεί) τῆς Ἀρσιν[οϊτῶν πόλεως]
 Παρὰ Αὐρηλίου Κᾶς [τοῦ καὶ Συμμάχου]
 ἀπὸ ἀμφοῦδου Ίερ. [Βού].

5 λομαι μισθῶσα[σθαι παρὰ σοῦ]
 ἀπὸ τῶν ὑπαρχόν[των σοὶ περὶ]
 κώμην Φριλαδελφίαν
 ἀρούρας

10 -τος κληῖρος ἀρούρας ἀπὸ]
 νότου αὐτῶν ἀρούρας
 ἀπὸ ἀπηλιώτου ἀρούρας

καὶ ζ κ' ἐκφορίου [τῶν μὲν ἀρου]-
 ρῶν ἐν χόρτῳ γεινο[μένων]
 ἀρτάβας δώδεκα, τῶν δέ

15 ζ δ' πυροῦ ἀρτάβας [δέκ]α τέσσα.
 ρας γείνονται τῶν [σῶ]λων ἐπὶ
 τὸ αὐτὸ πυροῦ ἀρ[τ]άβας εἰ[κό].

20 σιν ἕξ κς πρὸς μόνον τὸ
 ἐνεστος ἔτος. τὸ δὲ ἐκαὶ προκεί-

μεινον ἐκφοριον ἀποδώσω σοὶ
 μηνὶ Παννὶ ἐφαλῶς (ιι) μέτρῳ
 δρόμῳ τετραχονικῶ τῶν
 δημοσίων πάντων ὄντων

πρὸς σε τὸν γεουχούντα, τῶν δὲ ἑρ-
25 - γων πάντων πρὸς] ἐμὲ τὸν
μισθούμενον, περιχωματισ[μούς]
ποτισμοὺς διωρύχ[ω]ν τε ἀναβ[υθ]μοὺς]
καὶ πάντα [ὅ]σα καθ[ή]κεν, βλάβος
μηδὲν ποιῶν. Ἀνρήλιος Κᾶς
30 ὁ καὶ Σύμμαχος] μεμίσ-
θωμαι [ὡ]ς πρόκειται.

⊥ 2. Παρ αρχ^ξ. ⊥ 4 l. ἀμρόδου Ἰερ[ᾶς Πύλης] οὐ Ἰερ[ακείου].
⊥ 7. Manque οἰκίας. - ⊥ 8. ρ ἀρούρας [εἴκοσι...], total décomposé
en ses diverses parties dans les lignes suivantes. - ⊥ 12 = γίνονται ζ κ'.
⊥ 13. ρ. γεινο[μένων] ζ ΛΕδ = 15½? . ⊥ 14 ρ τῶν δὲ ἄλλων]? ⊥ 15 =
ζ 4½. - Ibid. au dessus de δδ on a écrit, puis effacé ἀπὸ καλαμῆς.
⊥ 19 ρ ἐκεῖ. ⊥ 21 ἀσφαλῶς.

PG 29

N° 79

Hauteur 17 cm. Largeur 18 cm. Onciale courante
Fayoum. Époque probable 1er siècle.

Υπομνηστικὸν Ῥωμανοῦ Δουκηνναρίου
πρὸς τὸν κοντουβερνάλιον Γετάδιον
ἀπερχόμενον εἰς τ[ὸ]ν Ἀρσινοεῖτην

5 Ὡστε ἀναζητήσης ἐν τῇ πόλει Κρόνιον
κουρέα οἰκούντα ἐκίβαι, καὶ ἀπαιτήσης

αὐτὸν τὸ ἀργύριον τῶν ἀλλοτρίων ἐνεχυ-
 ρων ὑπὲρ ὧν ἔθηκεν καὶ ἔσχεν ἀργύριον
 μυριάδας ἑβδομήκοντα διὰ τὸ ἔσχη.
 κέναι αὐτὸν ἐν τῇ Λύκῳ καὶ φυγῇ ἐχρήσατο.
 εἰ δὲ ἀντιλέγη περὶ τὴν ἀντίδοσιν ἀργυρίου,
 παρὰσχου τὴν χεῖρα τῶ κυρίῳ μου καὶ ἀδελ-
 φῶ περὶ μικῆρι τῆς οὐξιλλατίωνος καὶ

Au verso, en travers : ὑπομνηστικὸν Ῥωμανοῦ δοῦ... en cursive.

L. 5. l. ἐπέωε. L. 9 ἐν τῇ Λύκῳ probablement pour ἐν τῇ Λύκου, le nom
 fatidique de l'hôtel ou de la maison dans laquelle le barbier avait élu do-
 micile. L'énormité du chiffre de la somme prêtée sur gages - 700000
 drachmes - permet de placer la date de cette pièce aux environs de
 l'an 350. L. 10 τὴν ἀντίδοσιν, le ν a été écrit après coup au-dessus de
 ει. L. 11 l. παρὰσχου τὴν χεῖρα = commoda manum. L. 12 l. οὐξιλλατί-
 ωνος. Au-dessous, à droite, traces d'une ligne 13.

PG 400

N° 80

Hauteur 27,5 cm. Largeur 7,5 cm. Cursive

Époque probable : milieu du IVe siècle

Κάμασα	δ
Λίνα	β
στιχάριον	α
σαβάνιον	α
φακιάριον	α

5

βράκια	β
ράχνη	α
σινδώνων (οἰ)	α
ζεύγη καλκίων	β
ταπήτιν	α
σπ. . . .	α
σισακικία	α
φουλβίν	α
φ[ε]λόιον	α

10

Cet inventaire de lingerie ou cette note de blanchissage figurait dans le même lot que la correspondance d'Abinnius et date de la même époque.

.L 1 et 3 cf. Greg. Naz. in Testam.: κάμωσον ἐν . σιχάριον ἐν .
 .L 5 φακίον = faciarium, un voile . - L 7 ράχνη désigne-t-il un tissu très fin? L 11 σπ[αθίς]? Hesychius: σπαθίς ἱμάτιον σπάθη ὑφανμένον.

PN 16

N° 81

Hauteur 23 cm. Largeur 13. Cursive Fayoum. II/III siècle

ων σιτικ. . . δια. . . ωργω.
 _____ Ἀντωνείνου
 ἔσσι δὲ
 ε και ς μῆνας και
 νεο κατα κώμην

10 Ὀννίτων κοίτης ζ ΟΒδ... ξ°
 Πτολεμαίδος ὄρμου ζ-κΔ Λη ξ° ξ°
 Τιναρύων ζ-ρς δ
 Τανχοίρεως ζ-ΙΒ εη ξ° ξ°
 Φιλοπάτορος ζ-Δε
 Ναῦτοι ζ-Ζδ λ° ξ°
 Ναβ^λ ζ-ρα λ° ζω ξ° ξ° χ°
 Ἀφροδίτης πόλεως ζ-Ι λ° ...
 Ἀρσινόης ζ-φθ ξ° ...
 15 Νεῖλ[ρου] πόλεως [ζ]-οαδ...
 Λητούς πόλεως ζ-Ιθ...
 Ψενύρεως κάτω ζ-ο ξ°
 Βακχιάδος ζ-ω λ Β ξ° ξ° ...
 ὧν εἰσιν ἄρου(ραι) δια τῶν ἀποικίων...
 20 αἱ λοιπ(αὶ) δια τῶν ἀπὸ τῆς κώμης...

αἱ προει(ρημένα)

25 Ἔχκςφ
 Σεβεννύτου ζ-υξβ ξ° ξ° ξ°
 Περούων ζ-λα η ξ° ξ°
 Βουβάστου ζ-ρα ξ° ξ°
 Ψενύρεως ἄνω ζ-ρμγ η ξ°
 Ψεναρψενήσεως ζ-ω οδ η ζ φ...
 Νέστου ἐποικίου ζ-Ιι ζ θ...
 Δρυμοῦ Φιλαδελφείας ζ-ω ραδ
 30 Ἴξω... [ζ]-ρλ η λ° ξ° ζ...
 Δ...

Λόγος ou relevé des parcelles du domaine public. — communal ou impérial — affermées pour la culture du blé, dans les différentes κώμαι du nome Arsinoïte à des paysans indigènes (ἀπὸ τῆς κώμης l. 20) ou étrangers domiciliés (ἄποικοι l. 29).

Aux lignes 12, 27, 28 et 30, l'indication plus ou moins complète de la redevance en drachmes et fractions de drachmes, pour chacune des κώμαι respectives, figure en regard du chiffre des arures. Il est certain que, dans le texte intégral, ce parallèle existait partout. Là où nous l'avons encore, la proportion entre les deux chiffres varie, ce qui s'explique naturellement, soit par la différence de qualité des terrains, soit par le fait que le chiffre des drachmes indiquerait, non le total de la redevance, mais le montant de la somme perçue.

On peut comparer avec ce document, si précieuse pour l'étude de la topographie ancienne du Fayoum, le N° 28 des Papyrus de Dublin (II pp. 87-98), où se retrouvent plusieurs des noms de κώμαι ici mentionnés. Plusieurs sont éparés dans le même recueil, ainsi que dans les Griechische Urkunden de Berlin et les Papyrus d'Oxford.

Plusieurs, enfin, sont nouveaux.

⊥ 1. λόγος... ἀρουρῶν στικ[ῶν] διὰ [γε]ωργῶ[ν]... ⊥ 2... Manque l'année du règne, qui était sans doute celui d'Antonin. — ⊥ 3. [καίσαρος τοῦ κωρίου] εἰσὶ δὲ? ⊥ 4... ἐν ἔτο[ς] καὶ 5 μῆνας καὶ... —

⊥ 6. ἀρουραι $72 + \frac{1}{4} \dots + \frac{1}{64}$. —

⊥ 7. ἀρ. $24 + \frac{1}{2} + \frac{1}{8} + \frac{1}{16} + \frac{1}{64}$

⊥ 8. ἀρ. $106 + \frac{1}{4}$

⊥ 9. ἀρ. $12 + \frac{3}{4} + \frac{1}{8} + \frac{1}{16} + \frac{1}{64}$

⊥ 10. ἀρ. $4 + \frac{3}{4}$

⊥ 11. ἀρ. $7 + \frac{1}{4} + \frac{1}{32} + \frac{1}{64}$

⊥ 12. l. Ναβῶν ou Νάβλων?

ib ἄρουραι $101 + \frac{1}{2} + \frac{1}{32}$ δραχμαὶ 267 + 4 Chalci + 2 Chalci

⊥ 13. ἄρ. $10 + \frac{1}{32}$

⊥ 14. ἄρ. $509 + \frac{1}{2} + \frac{1}{16} \dots$

⊥ 15. ἄρ. $74 + \frac{1}{4}$

⊥ 16. ἄρ. 19.

⊥ 17. ἄρ. $70 + \frac{1}{64}$

⊥ 18. ἄρ. $232 + \frac{1}{2} + \frac{1}{8} + \frac{1}{16} \dots$

⊥ 22. A gauche dans la marge: (Drachmes). . 1626 + 5 oboles. C'était, précédé d'un chiffre de talents qui a disparu avec la partie gauche du papyrus, le total des redevances payées par les γεωργοὶ des κῶμαι précédentes.

⊥ 23. ἄρουραι $462 + \frac{1}{2} + \frac{1}{16} + \frac{1}{32} + \frac{1}{64}$

⊥ 24. ἄρ. $31 + \frac{1}{8} + \frac{1}{16} + \frac{1}{64}$

⊥ 25. ἄρ. $101 + \frac{1}{2} + \frac{1}{16} + \frac{1}{64}$

⊥ 26. ἄρ. $143 + \frac{1}{8} + \frac{1}{16} \dots$

⊥ 27. ἄρ. $270 + \frac{1}{4} + \frac{1}{8}$ δραχμαὶ 500 (+ x?)

⊥ 28. ἄρ. $10 + \frac{1}{2}$ δρ. 9 (+ x?)

⊥ 29. ἄρ. $291 + \frac{1}{4} + \dots$

⊥ 30. Probablement Ἐξω [ποταμοῦ] cf BGV N 471. l. 19

ib ἄρουραι $118 + \frac{1}{32} + \frac{1}{64}$ δραχμαὶ x.

⊥ 31. Δ[ιονυσιαδος]?